

ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์
เพื่อสอนภาษาจีน

ปริญญานิพนธ์

ของ

นพวรรณ กลิ่นทิพย์

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร 3921575 3915058

๘ ก.ค. 2526

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์
เพื่อสอนภาษาจีน

บทคัดย่อ
ของ
นพวรรณ กุลคันท์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาการจัดการเรียนการสอน ปัญหาและความ
ต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน และเปรียบเทียบ
ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนใน
โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของ กับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็น
เจ้าของ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามมากรวบรวมค่าเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้กับกลุ่มตัวอย่าง
ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน รวมทั้งสิ้น ๒๘๐ คน

ผลการศึกษาพบว่าครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนจัดการเรียนการสอน ด้านวัตถุประสงค์
ในการสอนภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ตารางสอนวิชาภาษาจีน
และการวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน อยู่ในเกณฑ์ปานกลางที่น้อย คือ ด้าน
การใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาจีน ด้านแบบเรียนภาษาจีน การนิเทศการสอนภาษาจีน

ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาจีนนั้นพบว่า โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน
มีปัญหาในระดับปานกลาง กรณีที่มีปัญหาน้อย คือ การจัดทำตารางสอนวิชาจีน ส่วนปัญหาการ
สอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์ที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของ
กับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ ปรากฏผลว่าแตกต่างกัน

ครูใหญ่และครูต้องการความช่วยเหลือในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการนิเทศ
การสอนที่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของครูใหญ่และครูในโรงเรียนที่มี
มูลนิธิและที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ พบความแตกต่างในเรื่องวัตถุประสงค์การสอน หลักสูตร
ประมวลการสอน การวัดผลและประเมินผล ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางในการช่วยเหลือและปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนให้แก่
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่การจัดการเรียนการสอนใน
โรงเรียนเหล่านี้ให้ดีขึ้น

PROBLEMS AND NEEDS FOR ASSISTANCE OF TEACHING
CHINESE LANGUAGE IN CHINESE PRIVATE SCHOOLS

AN ABSTRACT

BY

NOPPAVAN KULTONTA

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Educational Degree
at Srinakharinwirot University

February 1983

The purposes of this research were to study the instructional process, the problems and needs for assistance of the principals and the teachers teaching Chinese language in the Chinese private schools and to compare the problems and needs of the principals and teachers of the schools owned by foundations and by private sectors. Questionnaire was constructed and administered to 240 subjects in order to collect the data.

It was found that the principals and the Chinese language teachers could handle and follow the instructional objectives, curriculum, syllabi, teaching schedule measurement and evaluation at moderate level, while the instructional aids, text books and the supervision were at fair level.

Both principals and teachers faced with moderate problems in most areas, except the teaching schedule which was less. Significant difference was found when compared the problems of the principals and teachers in the schools owned by foundations and private sectors.

The principals and the Chinese language teachers showed greater needs for assistance in all areas, only the supervisory needs was at moderate level. When compared these needs of the principals and teachers of the schools owned by foundations and private sectors significant differences were found among the instructional objectives, curriculum, syllabi, measurement and evaluation.

Based on the findings, the researcher recommended the Office of the Private Schools the ways to improve the Chinese language instructions in these schools.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
..... กรรมการ
..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือเป็นอย่างยิ่งจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร. วิจิตร วรุตบางกูร ประธานกรรมการที่ปรึกษา และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรินทร์
ประสงค์สม กรรมการที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์วราณี โสมประยูร กรรมการสมทบ
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านอาจารย์ทั้งสาม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ นางสาวพอกุ สุวรรณทัต หัวหน้าฝ่ายสถานศึกษาพิเศษ นายสุนทร วนิชเสถียร
หัวหน้าสายโรงเรียนนราธิวาสเพื่อสอนภาษาจีน คุณพจนา วงศ์ตระกูล และคุณเสริมศรี บุญสุก
นักวิชาการที่ศึกษาฝ่ายแผนงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ให้ความอนุเคราะห์
แนะนำและอำนวยความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าและเก็บข้อมูลอย่างถึงที่สุด ขอขอบคุณ
ดร.ณรงค์ บุญมี คุณสมชาย ปรากฏการเจริญ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะและอำนวยความสะดวก
ในการศึกษาค้นคว้าสถิติ ข้อมูลต่าง ๆ และขอขอบคุณครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนนราธิวาส
เพื่อสอนภาษาจีนทั่วประเทศ ซึ่งได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

และขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และนาวาอากาศเอกประพัฒน์ วัฒนสุภักดิ์
ที่ได้ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จลงด้วยดี

นพวรรณ กุลคุ้มทัต

สารบัญ

บทที่

หน้า

๑	บทนำ	๑
	ภูมิหลัง	๑
	ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้	๓
	ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	๔
	ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	๔
	นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
๒	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๘
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๒
๓	วิธีดำเนินการศึกษา	๑๕
	กลุ่มตัวอย่าง	๑๖
	วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๑๖
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๑๗
	การสร้างเครื่องมือ	๒๐
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๐
	การจัดกระทำกับข้อมูล	๒๑
	สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๒
๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
	การเสนอวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
	เกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูล	๒๔
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมาย	๒๔

๕	สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	๕๓
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๕๓
	กลุ่มตัวอย่าง	๕๓
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	๕๓
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๔
	สรุปผลการวิจัย	๕๔
	อภิปรายผล	๕๓
	ขอเสนอแนะ	๖๑
	บรรณานุกรม	๖๕
	ภาคผนวก	๖๕

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงจำนวนโรงเรียนปีการศึกษา ๒๕๒๕ ของสมาคมหรือมูลนิธิกับเอกชน	๑๐
๒ จำนวนครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนจำแนกตามประเภทโรงเรียน	๑๕
๓ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย โดยแยกเป็นส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	๑๗
๔ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มตัวอย่างและจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาโดย แยกเป็นส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	๒๑
๕ การวิเคราะห์หัตถ์นะของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอน ภาษาจีน	๒๒
๖ ผลการวิเคราะห์หัตถ์นะของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนที่มีต่อปัญหาการสอนภาษาจีน	๓๑
๗ ผลการวิเคราะห์ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีน	๓๖
๘ ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ปัญหาการสอนภาษาจีนจำแนกตาม ลักษณะโรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิกับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ	๔๑
๙ ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการความช่วยเหลือการ สอนภาษาจีนจำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของกับ โรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ	๔๓
๑๐ ปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	๔๔

ภูมิหลัง

โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนเป็นโรงเรียนที่เอกชนเข้ามาจัดการศึกษา เพื่อสนองความต้องการของชาวจีนและลูกจีนในประเทศไทย ตามหลักฐานโรงเรียนราษฎร์ประเภทนี้เริ่มมีขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่ต้นราชวงศ์จักรี (กรมสามัญศึกษา ๒๕๐๐ : ๑) การจัดตั้งส่วนใหญ่ จัดตั้งขึ้นโดยสมาคมภาษาพูดต่าง ๆ ของชาวจีน มีการสอนเฉพาะภาษาจีนเท่านั้น ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายกำหนดจำนวนโรงเรียนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค พร้อมทั้งได้กำหนดระเบียบขึ้นเพื่อให้โรงเรียนเหล่านี้ถือปฏิบัติเหมือนกัน เพื่อสะดวกแก่การควบคุมและตรวจตรา ทางด้านหลักปฏิบัติและมาตรฐานการสอน รวมทั้งความมั่นคงของชาติด้วย เป็นต้นว่า กำหนดให้สอนภาษาจีนสัปดาห์ละ ๕ - ๑๐ ชั่วโมง และต้องสอนตามหลักสูตรระดับประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ มีการกำหนดแบบเรียนภาษาจีนและกำหนดคุณสมบัติขั้นต่ำของครูผู้สอนภาษาจีนเป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๒๕๒๕ : ๑ - ๓)

การบริหารโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนสามารถจำแนกได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ โรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของ และโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของดำเนินการ พิชัย รัตนพล มีข้อสังเกตว่า โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยสมาคมนั้น เป็นโรงเรียนใหญ่นักเรียนเป็นจำนวนมาก การจัดหาครูผู้สอนก็เป็นครูที่มีวุฒิภาษาจีนดี และได้รับค่าตอบแทนสูง เพราะโรงเรียนมีฐานะการเงินดีโดยมีสมาคมให้การสนับสนุนเป็นเจ้าของ สำหรับโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยเอกชนจะมีลักษณะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กและมีฐานะการเงินไม่ไคร่มั่นคงเหมือนโรงเรียนของสมาคม (พิชัย รัตนพล ๒๕๑๓ : ๑๘๓ - ๑๘๔) โรงเรียนทั้ง ๒ ลักษณะนี้ มีวัตถุประสงค์อยู่ ๓ ประการ คือ เพื่อถ่ายทอดอบรมวัฒนธรรม และภาษาจีนให้แก่ลูกจีนในประเทศไทย เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ภาษาจีนไปประกอบอาชีพได้ และนอกจากนี้ยังมี วัตถุประสงค์ทางการเมืองซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ

เข้าบาเกียของอยู่ควย (เกรียง เอี่ยมสกุล ๒๔๑๐ : ๓๕) แม้ว่าโรงเรียนราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีนจะดำเนินการมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม ตามประวัติปรากฏว่าหลาย โรงเรียนมีปัญหาล้มลุกคลุกคลาน หลายโรงเรียนต้องปิดกิจการไปเพราะโรงเรียนไม่ ปฏิบัติตามนโยบาย และระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น ให้ครูเข้าทำการสอน โดยไม่ได้รับอนุญาต ใช้แบบเรียนที่ไม่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ มีการอบรม สั่งสอนเด็กจีนให้เกิดียกชังคนไทยและประเทศไทย ใช้สถานที่ของโรงเรียนเพื่อการอันมิ ชอบควยกฎหมาย (พิชัย รัตนพล ๒๕๑๗ : ๒๐๓) และหลายโรงเรียนประสบปัญหา เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และความนิยมของผู้ปกครองนักเรียนที่จะส่งบุตรหลานเข้า เรียนในโรงเรียนประเภทนี้ลดน้อยลง ในปัจจุบันปรากฏว่ามีโรงเรียนประเภทนี้เหลืออยู่ ทั่วประเทศเพียง ๑๒๔ โรงเรียน ซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและหลักสูตรประถมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการอย่างเคร่งครัด แต่ในเรื่องประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและ การสอนภาษาจีนก็ยังคงอยู่ในมาตรฐานเดิม โรงเรียนยังคงใช้วิธีการสอนภาษาจีนในรูปแบบ เดิม คือเป็นการอ่าน เขียน ท่องจำ ซึ่งไม่มีกิจกรรมเร้าให้การเรียนสนุกสนาน และน่าสนใจ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ในด้านคุณภาพของครูสอนภาษาจีนก็พบว่า ร้อยละ ๔๐ ของครูสอนภาษาจีนทั่วประเทศ มีความรู้เทียบเท่าระดับประถมศึกษาปีที่ ๙ (สถิติสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๒๕๒๕ : ๑ - ๒) ครูเหล่านี้ไม่สนใจที่จะศึกษาเพิ่มพูนจากเดิม วิธีการสอนเคยใช้วิธี ใด ๆ ก็ยังคงใช้วิธีนั้นไม่เปลี่ยนแปลง

ควนความนิยม ของผู้ปกครอง ปรากฏว่าประมาณร้อยละ ๔๐ ที่ส่งลูกหลาน เข้าเรียนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน เป็นคนเชื้อสายจีนประกอบอาชีพค้าขาย และมีที่พักอยู่ใกล้บริเวณโรงเรียน จะนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนประเภทนี้ ผู้ปกครองเหล่านี้จะมอบภาระ ความรับผิดชอบในการเรียนการสอนทั้งหมดให้แก่โรงเรียน และครู และไม่สนใจที่จะเข้าบาบปรับปรุงหรือช่วยเหลือในเรื่องการเรียนการสอนภายใน โรงเรียนแต่อย่างใด (ธารง บัวศรี ๒๕๑๗ : ๕๓)

ปัจจุบันโรงเรียนยังประสบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ อยู่มาก โดยเฉพาะครูใหญ่ยังขาดความรู้ในเรื่องการบริหารงานวิชาการ และขาดการพัฒนาครูสอนภาษาจีน เจ้าหน้าที่นิเทศของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ก็ไม่สามารถเข้าช่วยเหลือเป็นรายโรงเรียนได้ โดยเฉพาะในเรื่องการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น เจ้าหน้าที่นิเทศของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่มีความรู้ภาษาจีนมีเพียง ๕ คน ต่อโรงเรียนราษฎร์ที่สอนภาษาจีน ๑๒๔ โรงเรียน จึงกล่าวได้ว่ายังไม่เพียงพอที่จะช่วยพัฒนาการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

โดยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีหน้าที่ควบคุม ส่งเสริมแนะนำ และนิเทศการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนประเภทนี้ให้ถูกต้องเหมาะสม ผู้วิจัยจึงเห็นว่าน่าจะมีการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยทำการสำรวจปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน ของครูใหญ่และครูผู้สอนภาษาจีนในโรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิ และโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ ซึ่งจะทำให้เข้าใจสภาพที่แท้จริงถูกต้องชัดเจนขึ้น และเพื่อที่จะเป็นแนวทางให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้วางแผนดำเนินการช่วยเหลือเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้เหมาะสมกับสภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ร. ๒๕๒๑ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาปัญหาการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน
๒. เพื่อศึกษาความต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้
 - ๒.๑ วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน
 - ๒.๒ หลักสูตรวิชาภาษาจีน
 - ๒.๓ ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน

๒.๔ ตารางสอนวิชาภาษาจีน

๒.๕ อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน

๒.๖ แบบเรียนวิชาภาษาจีน

๒.๗ การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน

๒.๘ การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

๓. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิกับที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาและความต้องการของครูในการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีสอนภาษาจีน และเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาจีนเพื่อให้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผล และยังเป็นประโยชน์ในการวางแผนปรับปรุงนโยบาย แนวปฏิบัติ การวางแผนในการจัดอบรมวิธีการสอนของครูสอนภาษาจีน และการนิเทศโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพปัญหาการสอนภาษาจีนและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในเรื่องที่เกี่ยวข้องวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน หลักสูตรวิชาภาษาจีน ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ตารางสอนวิชาภาษาจีน อุปกรณ์การสอนภาษาจีน แบบเรียนวิชาภาษาจีน การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษาทั่วประเทศ

กลุ่มตัวอย่าง

๑. กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนทั้งหมด ๒๕๖ คน แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้
 - ๑.๑ ครูใหญ่โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน จำนวน ๖๔ คน
 - ๑.๒ ครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน จำนวน ๑๙๒ คน

ตัวแปรที่จะศึกษา

๑. ตัวแปรอิสระ ได้แก่โรงเรียนแบ่งเป็น ๒ ประเภท
 - ๑.๑ โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของ
 - ๑.๒ โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ
๒. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาและความต้องการในเรื่อง
 - ๒.๑ วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน
 - ๒.๒ หลักสูตรวิชาภาษาจีน
 - ๒.๓ ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน
 - ๒.๔ ตารางสอนวิชาภาษาจีน
 - ๒.๕ อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน
 - ๒.๖ แบบเรียนวิชาภาษาจีน
 - ๒.๗ การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน
 - ๒.๘ การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. ปัญหาและความต้องการ หมายถึง สิ่งที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูใหญ่ และครูสอนภาษาจีนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน และต้องการความช่วยเหลือในเรื่อง

- ๑.๑ วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน
- ๑.๒ หลักสูตรวิชาภาษาจีน
- ๑.๓ ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน
- ๑.๔ ตารางสอนวิชาภาษาจีน
- ๑.๕ อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน
- ๑.๖ แบบเรียนวิชาภาษาจีน
- ๑.๗ การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน
- ๑.๘ การวัดผล และการประเมินผลวิชาภาษาจีน

๑.๑.๑ วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน หมายถึง การกำหนด การจัดการเรียนวิชาภาษาจีน การวางจุดมุ่งหมายในการดำเนินการเรียนการสอน และ วิธีการสอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ของรัฐบาล และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๐

๑.๑.๒ หลักสูตรวิชาภาษาจีน หมายถึง หลักสูตรภาษาจีนระดับ ประถมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดให้สอนภาษาจีนเพิ่มจากอัตราเวลาเรียน ตามหลักสูตรระดับประถมศึกษาเป็นสัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง หรือวันละ ๑ ชั่วโมง เฉพาะในชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ และใช้แบบเรียนภาษาจีนตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

๑.๑.๓ ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน หมายถึง รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอนที่จะต้องสอนตามหลักสูตรวิชาภาษาจีนระดับประถมศึกษา

๑.๑.๔ ตารางสอนวิชาภาษาจีน หมายถึง การกำหนดเวลาการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน และวิชาที่จะใช้เรียนไว้สอนตลอดสัปดาห์ระหว่างครูกับนักเรียน

๑.๑.๕ อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน หมายถึง วัสดุทุกชนิดที่นำมา ใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑.๖ แบบเรียนวิชาภาษาจีน หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหาต่าง ๆ ที่จะสอนในห้องเรียน และเป็นหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการบังคับให้ใช้เรียน

๑.๑.๓ การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน หมายถึง การใช้วิธีการสอนลักษณะต่าง ๆ และการช่วยเหลือแนะนำหรือปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของครูให้ดีขึ้น โดยผู้บริหารหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในโรงเรียน

๑.๑.๔ การวัดผลและประเมินผลวิชาภาษาจีน หมายถึง การใช้ข้อสอบหรือข้อทดสอบเพื่อสอบนักเรียน และรวบรวมผลการสอบมาประเมินผลการเรียนของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด

๒. โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน หมายถึง โรงเรียนราษฎร์ที่ได้รับอนุญาตให้สอนวิชาเลือกภาษาต่างประเทศเป็นภาษาจีนได้

๒.๑ โรงเรียนของมูลนิธิหรือสมาคม หมายถึง โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของ

๒.๒ โรงเรียนของเอกชน หมายถึง โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่มีเอกชน (คนเดี่ยว) เป็นเจ้าของ

๓. ครูใหญ่ หมายถึง บุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในก้นวิชาการของโรงเรียน และเป็นหัวหน้าควบคุมครู และนักเรียนในโรงเรียน

๔. ครูสอนภาษาจีน หมายถึง ผู้สอนที่มีความรู้ภาษาจีนและทำการสอนภาษาจีนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ ครูประเภทนี้จะต้องมีความรู้เทียบได้ไม่ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ ๗ และต้องสอบเทียบความรู้ภาษาไทยได้ไม่ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ ๔ หรือสอบเทียบได้ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พุทธศักราช ๒๔๘๓

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน ลำดับไต่ลงไปนี้

ในปี พ.ศ. ๒๔๖๑ ซึ่งเป็นระยะก่อนใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ฉบับแรก มีโรงเรียนราษฎร์ที่จัดตั้งโดยคนจีนอยู่แล้วหลายแห่งในกรุงเทพมหานคร การควบคุมดูแลโรงเรียนในระยะนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของเสนาบดีกระทรวงศึกษาธิการ

ต่อมา ระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๔๖๖ - พ.ศ. ๒๔๘๑ ระยะก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ กลุ่มคนจีนที่มาอยู่ในประเทศไทยหลายกลุ่ม เช่น แท้จิ๋ว กวางตุ้ง ฮกเกี้ยน ไทหล่า และได้ให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่บุตรหลานของตน โดยจัดตั้งโรงเรียนสำหรับลูกหลานของชาวจีนเพิ่มมากขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๔๖๕ มีจำนวนโรงเรียนจีน ๓๐ โรง พ.ศ. ๒๔๘๑ มีโรงเรียนจีนถึง ๒๕๓ โรง การควบคุมเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ กล่าวคือ จะต้องจดทะเบียนอยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ จะต้องจัดการสอนภาษาไทยให้อ่าน เขียน และเข้าใจภาษาไทยคล่องแคล่วตามสมควร ครูจีนจะต้องผ่านการสอบความรู้ภาษาไทย หนังสือและอุปกรณ์การเรียนจะต้องให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาอนุญาต

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๘๒ - ๒๔๘๘ ระยะแรกของสงครามจีนกับญี่ปุ่น ที่ทำสงครามกัน คนจีนในประเทศไทยได้ทำการสนับสนุนคนจีนในแผ่นดินใหญ่ โดยเรียกรวบรวมเงินส่งไปช่วยเหลือบ้าง ทั้งสมาคมลับต่อต้านญี่ปุ่นขึ้นในประเทศไทยบ้าง ต่อมาเมื่อไทยได้ร่วมมือเป็นพันธมิตรกับญี่ปุ่น ทำให้โรงเรียนจีนหลายแห่งถูกควบคุมโดยเครื่องกรัด เพราะรัฐบาลไทยได้พบว่าโรงเรียนจีนเป็นที่สอนลัทธิการเมือง และครูจีนได้แสดงตนเป็นปฏิปักษ์ต่อคนไทย ทางราชการจึงเข้มงวดกวาดขันและสั่งปิดโรงเรียนเป็นจำนวนมากระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๑ - ๒๔๘๓ โรงเรียนที่ถูกสั่งปิด ๒๘๒ โรง และเลิกล้มไปเอง ๕๑ โรง ในจำนวนโรงเรียนทั้งหมด ๒๕๓ โรง จึงปรากฏว่าในระยะนี้ไม่มีโรงเรียนจีนเหลืออยู่เลย

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ,พ.ศ. ๒๔๘๕ - ๒๔๙๑ ประเทศจีนเป็นฝ่ายชนะสงคราม คนจีนในประเทศไทยตื่นตัวและฮึกเหิม เข้าใจว่าตนไม่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายไทย ดังนั้น โรงเรียนจีนทั้งหลายที่ทางราชการสั่งปิด ได้เปิดทำการสอนขึ้นใหม่โดยพลการ มีได้มาขอจดทะเบียน การสอนก็สอนเฉพาะภาษาจีนอย่างเดียว และขณะนี้มีคนจีนอยู่ในประเทศก็มีใช้ผู้ที่นิยมจีนคณะชาตินี้ นั้น จึงมีทั้งกลุ่มขวา กลุ่มซ้าย และกลุ่มเป็นกลาง ดังนั้น โรงเรียนจีนในประเทศไทยจึงมีทั้งโรงเรียนที่นิยมขวา โรงเรียนที่นิยมซ้ายและโรงเรียนที่เป็นกลาง และสภาพโรงเรียนจีนในระบายนั้นจึงเป็นที่เผยแพร่อบรมลัทธิการเมือง และเป็นเวทีการเมืองของชาวจีนในประเทศไทย มีโรงเรียนที่มาขอจดทะเบียนเพียง ๓๔ โรงเรียน และโรงเรียนที่ไม่มาขอจดทะเบียนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ โรงเรียน การควบคุมโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการในระบายนั้นต้องใช้วิธีอะลุ่มอล่วยมากที่สุด และได้ใช้ความพยายามอย่างมากมิให้โรงเรียนจีนปฏิบัติตนนอกกฎหมาย

พ.ศ. ๒๔๘๕ ประเทศจีนได้เปิดสถานเอกอัครราชทูตในประเทศไทยเป็นผลให้ชาวจีนในประเทศไทยรวมกลุ่มกันขอเจรจาต่อรองในเรื่องสิทธิต่าง ๆ โดยผ่านสถานเอกอัครราชทูตจีนในประเทศไทย สิ่งสำคัญที่จีนต้องการคือ ต้องการให้โรงเรียนจีนในประเทศไทยอยู่ภายใต้กฎหมายโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาของจีนโพ้นทะเล ใน พ.ศ. ๒๔๘๕ นี้ ได้มีการตกลงหลักการสำคัญๆคือ

๑. ผ่อนผันให้มีการเรียนภาษาจีนได้สัปดาห์ละ ๑๐ ชั่วโมง (เดิมอนุญาตเพียง ๕ ชั่วโมง ๓๐ นาที)

๒. ครูจีนที่ยังไม่มีความรู้ภาษาไทยระดับ ป.๔ ให้ผ่อนผันเวลาให้ ๑ ปี

สำหรับความต้องการของฝ่ายจีนที่จะให้โรงเรียนพวกนี้ไปขึ้นกับกฎหมายสำหรับจีนโพ้นทะเลนั้น ไทยไม่ยอมและได้ใช้วิธีเจรจาให้โรงเรียนปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ และพระราชบัญญัติประถมศึกษา การที่ไทยได้พยายามผ่อนปรนหลายประการรวมทั้งได้มีการลงนามในสนธิสัญญาทางไมตรีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศจีน

ในสนธิสัญญานี้มีข้อกำหนดให้มีการจัดตั้งโรงเรียนเพื่อการศึกษาของเด็กของคนไค่ ทั้งนี้ เพราะรัฐบาลไทยขณะนั้นต้องการจะเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ ซึ่งจะต้องการเสี่ยงสนับสนุนจากจีนซึ่งเป็นผู้ชนะสงคราม

โดยสนธิสัญญานี้ สถานเอกอัครราชทูตจีนได้ใช้เป็นเครื่องมือในการต่อรองที่จะได้รับสิทธิต่าง ๆ ในค่านการศึกษายู่หลายครั้ง ซึ่งหลังจากการเจรจาจะปรากฏอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ กังนั้นการที่โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนในปัจจุบันมีชั่วโมงสอนภาษาจีนอยู่ระหว่าง ๕ ถึง ๑๐ ชั่วโมง ก็เพราะสิทธิที่ไทยได้มอบปรนไว้ บัดนี้ สนธิสัญญานี้ได้หมดอายุแล้ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๒๕๒๕ : ๑ - ๓)

ปัจจุบันโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๔ โรง จำแนกเป็นส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑ แสดงจำนวนโรงเรียนปีการศึกษา ๒๕๒๕ ของสมาคมหรือมูลนิธิกับเอกชน

โรงเรียน	โรงเรียน			ครูใหญ่			ครู			นักเรียน
	สมาคม	เอกชน	รวม	สมาคม	เอกชน	รวม	สามัญ	จีน	รวม	
ส่วนกลาง	๑๐	๒๒	๓๒	๑๐	๒๒	๓๒	๔๖๓	๒๖๖	๗๒๙	๑๖,๓๓๓
ส่วนภูมิภาค	๒๔	๖๔	๘๘	๒๔	๖๔	๘๘	๑๐๒๘	๒๖๖	๑๒๙๔	๒๔,๘๔๓
รวม	๓๔	๘๖	๑๒๐	๓๔	๘๖	๑๒๐	๑๔๙๑	๕๓๒	๒๐๒๓	๔๑,๑๗๖

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๒๕๒๕ : ๑)

โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนเหล่านี้จัดตั้งเป็นโรงเรียนราษฎร์ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ และดำเนินการไปตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการอย่างเคร่งครัด รัฐบาลมีนโยบายควบคุมจำนวนโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนด้วยตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดจำนวนโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๑ ซึ่งมีข้อบังคับดังนี้

๑. ครู ครูสอนภาษาจีนของโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ กล่าวคือ ต้องมีความรู้ภาษาจีน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเทียบได้ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จะเป็นประกาศนียบัตรใบรับรองภาษาจีน ซึ่งกรมวิชาการเทียบให้แล้วหรือสมัครสอบเทียบจากกรมวิชาการก็ได้ และต้องสอบความรู้ภาษาไทยได้ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หรือสอบเทียบได้ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. ๒๔๕๓ นอกจากนี้ต้องผ่านการสอบสวนจากสันติบาล โดยมีหนังสือยืนยันจากทางสันติบาลว่าไม่เกี่ยวข้องกับลัทธิคอมมิวนิสต์แต่ประการใด นอกจากนี้ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนยังได้กำหนดจำนวนครูสอนภาษาจีนของแต่ละโรงเรียนไว้ด้วย

๒. หลักสูตร โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษา จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยสอบวิชาเลือก เป็นวิชาภาษาต่างประเทศเป็นภาษาจีนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ และสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ โรงเรียนจะต้องใช้หลักสูตรภาษาจีนในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก.๒๔๗/๒๕๐๕ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๒๕๒๒ : ๕ - ๘)

๓. การสอน ต้องมีครูใหญ่หรือครูฝ่ายวิชาการ จัดตารางสอนวิชาภาษาจีนขึ้น และต้องจัดสอนภาษาจีนตามตารางสอน โดยมีจำนวนชั่วโมงสัปดาห์หนึ่ง ๆ เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๒๕๑๒ : ๑๑)

๔. แบบเรียน โดยปกติแล้วหนังสือที่ใช้เป็นแบบเรียนสำหรับหลักสูตรประถมศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการให้ใช้เฉพาะแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตเท่านั้น ถ้าจะใช้แบบเรียนอื่นต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อน กระทรวงศึกษาธิการ

ได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรียบเรียงแบบเรียน และได้รับความร่วมมือจากมูลนิธิ และผู้เชี่ยวชาญภาษาจีนมาช่วยเหลือ ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการบังคับให้โรงเรียนราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีนใช้แต่แบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ เท่านั้น ไปอนุญาตให้ใช้แบบเรียนอื่น (พิชัย รัตนพล ๒๕๑๓ : ๒๒๓)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี ๒๔๔๔ ฟรายส์ ได้เสนอวิธีการจัดปัญหาการเรียนรู้อักษรภาษาต่างประเทศ หรือภาษาใหม่นั้น ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของเด็กด้วย คือ เด็กจะต้องเรียนรู้เรื่องระบบเสียงความเข้าใจในคำพูด สามารถแยกเสียงที่ต่างกันซึ่งเป็นวิธีที่เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้นำและจัดการสอนให้โดยตรง กับความพร้อมของผู้เรียนด้วย (Fries ๒๔๔๔ : ๓ - ๖) .

ในการสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในปี ๒๕๑๑ สุวัชร พงษ์ทองเจริญ ได้เสนอวิธีสอนภาษาต่างประเทศว่า ควรเริ่มจากทักษะที่ง่ายที่สุด และมีความหมายมากที่สุดแก่นักเรียนก่อน คือ เริ่มการฟัง พูด อ่าน และเขียน อันเป็นไปตามหลักธรรมชาติของการเรียนภาษามนุษย์ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกต้องการจะเอาไปพูดใช้กับเจ้าของภาษาได้ทั้งอ่านและเขียนภาษานั้น (สุวัชร พงษ์ทองเจริญ ๒๕๐๕ : ๓๔ - ๓๕) และสาย ภาณุรัตน์ กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศในปัจจุบันนี้ว่าบกพร่องในเรื่องต่อไปนี้ คือ บางโรงเรียนไม่สอนให้เด็กพูด สอนแต่อ่าน แปล และไวยากรณ์ บางโรงเรียนไม่สอนให้เด็กเขียน สอนให้แต่พูด บางโรงเรียนสอนไวยากรณ์แบบใหม่ ได้แต่ฝึกพูดไปโดยไม่เข้าใจ ขาดความสังเกตในหลักเกณฑ์ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนระดับประถมศึกษาจึงมีปัญหาคือ เป็นอันมากและไม่ไฉไล (สาย ภาณุรัตน์ ๒๕๑๑ : ๑๒๔)

ในปี ๒๕๑๓ ชำรง บัวศรี ได้วิจัยเรื่องโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนกับความมั่นคงแห่งชาติ พบว่าครูและผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าชั่วโมงการสอนภาษาจีนที่จัดให้ขณะนั้นน้อยเกินไป แสดงว่าการสอนภาษาจีนในชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีนไม่ได้ผลและในค่านหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนยังไม่เข้าใจหลักสูตรภาษาจีนดี โดยเฉพาะครูสอนภาษาจีนมักเป็นการสอนให้ออกไปนอกแนวของหลักสูตร แล้วจะเป็นผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพของการศึกษาเป็นอย่างมาก และการที่ครูประมาณเกือบครึ่งหนึ่งยังไม่ค่อยรู้ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ถึงแม้ว่าจะปฏิบัติตามระเบียบด้วยก็ก็ตาม เพราะความไม่รู้จึงทำให้การปฏิบัตินอกกรอบทางอาจเกิดขึ้นได้ ครูสอนภาษาจีนส่วนใหญ่มีการศึกษาวิชาสามัญระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา และมีความรู้ภาษาจีนชั้นปีที่ ๕ และปีที่ ๗ เท่านั้น คำนอุปกรณ์การศึกษา ครูส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์การสอนเพียงร้อยละ ๑๕ เท่านั้น คำนการนิเทศการศึกษาครูและผู้บริหารโรงเรียนต้องการให้เจ้าหน้าที่ตรวจเยี่ยมสูงประมาณ ร้อยละ ๔๖ (ชำรง บัวศรี ๒๕๑๓ : ๔๔, ๔๕, ๖๓)

ชำนาญ เงินทอง ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาที่มีผลต่อการเรียนการสอนของนักเรียน คือ ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา โรงเรียนเอกชนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและความต้องการของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ไม่มีสิทธิเท่าเทียมกับโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการเท่าที่ควร ทั้งในค่านการเงิน บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และวิธีดำเนินงานโรงเรียนเอกชนมีปัญหามากในค่านการจัดการเรียนการสอนที่มีผลทำให้การเรียนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนต่ำมาก (ชำนาญ เงินทอง ๒๕๒๑ : ๑๒๒)

ส่วนเรื่องปัญหาเกี่ยวกับครู ครูโรงเรียนเอกชนไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้นำที่ดีในค่านการเรียนการสอน ปรากฏว่ามีครูที่ไม่มีวุฒิต่างครูอยู่ ร้อยละ ๓๖.๔๖ มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรีเพียง ร้อยละ ๕.๐๑ เท่านั้น และคณะนิติศิปริญญาตรีได้สรุปผลการสัมมนาเรื่องปัญหาในการบริหารโรงเรียนเอกชนว่า ปัญหาที่โรงเรียนเอกชนเองเผชิญมากที่สุดในปัจจุบันคือ ปัญหาเกี่ยวกับครูโดยเฉพาะการพัฒนาความสามารถและประสิทธิภาพในการทำงานของครูซึ่งโรงเรียนเอกชนไม่อยู่ในวิสัยที่จะกระทำได้ง่าย และได้สรุปปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

๑. ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียน รวมทั้งบริเวณสนาม และอาคารสถานที่
๒. แบบเรียนไม่ทันสมัย
๓. ครูไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอน
๔. ครูไม่ค่อยได้รับการพัฒนาทางวิชาการ
๕. ขาดการปรึกษาหารือกันระหว่างผู้บริหารกับครู ส่วนใหญ่ครูจะรับคำสั่งแต่เพียงฝ่ายเดียว
๖. ครูถือแบบเรียนเป็นหลักสูตร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน
ราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีนทั่วประเทศ โดยแบ่งตามประเภทโรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิ
เป็นเจ้าของกับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ ดังตาราง ๒

ตาราง ๒ จำนวนครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	ครูใหญ่	ครูสอนภาษาจีน
๑. โรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็น เจ้าของ	๑๘	๕๗
๒. โรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ	๔๕	๑๓๕
รวม	๖๔	๑๙๒

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑. กลุ่มตัวอย่างโรงเรียน เลือกจากโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนทั่วประเทศ เป็นโรงเรียนประเภทที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของจำนวน ๓๔ โรงเรียน มีเอกชนเป็นเจ้าของ จำนวน ๕๐ โรงเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น ๘๔ โรงเรียน โดยสุ่มตัวอย่างมาร้อยละ ๕๐ ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมดได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็น เจ้าของ จำนวน ๑๙ โรงเรียน โรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของจำนวน ๔๕ โรงเรียน รวมจำนวน ๖๔ โรงเรียน

๒. กลุ่มตัวอย่างครูใหญ่ ได้แก่ครูใหญ่หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนครูใหญ่ของโรงเรียน ตามที่เลือกไว้ในข้อ ๑ ได้กลุ่มตัวอย่างครูใหญ่ในโรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็น เจ้าของ ๑๙ คน ครูใหญ่โรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ ๔๕ คน รวมจำนวน ๖๔ คน

๓. กลุ่มตัวอย่างครูเลือกจากครูสอนภาษาจีนของโรงเรียนที่เลือกไว้ในข้อ ๑ โดยเลือกสุ่ม โรงเรียนละ ๓ คน ได้กลุ่มตัวอย่างครูในโรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็น เจ้าของ จำนวน ๕๗ คน ครูในโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ จำนวน ๓๕ คน รวมกลุ่มตัวอย่าง ๙๒ คน

ตาราง ๓ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย โดยแยกเป็นส่วนกลาง และ ส่วนภูมิภาค

	จำนวนโรงเรียน/ครูใหญ่						จำนวนครู			รวมกลุ่ม ประชากร
	ทั้งหมด			กลุ่มตัวอย่าง			กลุ่มตัวอย่าง			
	สมาคม	เอกชน	รวม	สมาคม	เอกชน	รวม	สมาคม	เอกชน	รวม	
ส่วนกลาง	๑๐	๒๒	๓๒	๕	๑๑	๑๖	๑๕	๓๓	๔๘	๖๔
ส่วนภูมิภาค	๒๘	๖๘	๙๖	๑๔	๓๔	๔๘	๕๒	๑๐๒	๑๕๔	๑๙๒
รวม	๓๘	๙๐	๑๒๘	๑๙	๔๕	๖๔	๕๗	๑๓๕	๑๙๒	๒๕๖

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบสอบถามนี้ใช้ถามครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

- ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ
- ตอนที่ ๒ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนทั้ง ๘ คำน คือ
 ๑. วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน
 ๒. หลักสูตรวิชาภาษาจีน
 ๓. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน

๔. ตารางสอนวิชาภาษาจีน
๕. อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน
๖. แบบเรียนวิชาภาษาจีน
๗. การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน
๘. การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

ตอนที่ ๓ ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียน
แบ่งเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๓.๑ ปัญหาการสอนภาษาจีนทั้ง ๘ ด้าน คือ

๑. วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน
๒. หลักสูตรวิชาภาษาจีน
๓. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน
๔. ตารางสอนวิชาภาษาจีน
๕. อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน
๖. แบบเรียนวิชาภาษาจีน
๗. การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน
๘. การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

ตอนที่ ๓.๒ ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียน

ทั้ง ๘ ด้าน คือ

๑. วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน
๒. หลักสูตรวิชาภาษาจีน
๓. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน
๔. ตารางสอนวิชาภาษาจีน
๕. อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน
๖. แบบเรียนวิชาภาษาจีน
๗. การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน
๘. การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

แบบสอบถาม ตอนที่ ๒ ตอนที่ ๓.๑ ตอนที่ ๓.๒ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีค่าถามอยู่ ๕ ข้อ แต่ละข้อมีให้เลือก ๕ ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุดหรือไม่มี

ตอนที่ ๓.๓ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ปัญหาและความต้องการการรสอนภาษาจีนนอกเหนือคำถามในตอนที่ ๓.๒

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบสอบถาม ตอนที่ ๒ ตอนที่ ๓.๑ ตอนที่ ๓.๒ ไว้ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	๕ คะแนน
มาก	ให้คะแนน	๔ คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	๓ คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	๒ คะแนน
น้อยที่สุดหรือไม่มี	ให้คะแนน	๑ คะแนน

มากที่สุด หมายความว่า ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนปฏิบัติในเรื่องนี้สม่ำเสมอ มีปัญหาและความต้องการมากที่สุด

มาก หมายความว่า ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนปฏิบัติค่อนข้างสม่ำเสมอ มีปัญหาและความต้องการมาก

ปานกลาง หมายความว่า ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาและความต้องการ ระดับปานกลาง

น้อย หมายความว่า ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน ปฏิบัติค่อนข้างน้อย มีปัญหาและความต้องการค่อนข้างน้อย

น้อยที่สุดหรือไม่มี หมายความว่า ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนปฏิบัติน้อยที่สุด หรือไม่มีปฏิบัติเลย มีปัญหาและความต้องการน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย

การสร้างเครื่องมือ

วิธีสร้างเครื่องมือมีดังต่อไปนี้

๑. ผู้วิจัยศึกษาปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับการสอนภาษาจีน ๔ ด้าน จากเอกสารและงานวิจัยเพื่อนำมาสร้างมาสร้างแบบสอบถามให้เหมาะสมกับลักษณะงานวิจัยครั้งนี้
๒. สร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี ๕ ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด โดยถามเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับการสอนภาษาจีน
๓. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการบริหารการึกษาในภาควิชาบริหารการศึกษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และผู้ทรงคุณวุฒิในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแลและส่งเสริมโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Validity) และเมื่อตรวจสอบแล้วพบว่าปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสอบถามที่ได้ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้
๔. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยการนำแบบสอบถามที่จะทำการวิจัยไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐ คน ซึ่งเป็นครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน และมีใช้กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ปรากฏความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการจัดการเรียนการสอน ปัญหาและความต้องการเท่ากับ ๐.๘๖, ๐.๘๕ และ ๐.๘๓ ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการดังนี้

๑. การส่งแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากหัวหน้าสายโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ออกหนังสือไปยังโรงเรียนราษฎร์

เพื่อสอนภาษาจีนในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในส่วนกลางผู้วิจัยเป็นผู้นำส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนภูมิภาคได้จัดส่งทางไปรษณีย์ไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

๒. การเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนราษฎร์ในส่วนกลาง โดยโรงเรียนนำส่งคืนผู้วิจัยโดยตรง ส่วนภูมิภาคได้รับคืนจากโรงเรียนโดยตรงบางส่วน และส่งคืนทางไปรษณีย์บางส่วน

ตาราง ๔ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มตัวอย่าง และจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาโดยแยกเป็นส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

โรงเรียน	กลุ่มตัวอย่างครูใหญ่		กลุ่มตัวอย่างครู		รวม	
	แบบสอบถาม		แบบสอบถาม		ครูใหญ่	ครู
	ที่ส่งไป	ที่ได้รับคืน	ที่ส่งไป	ที่ได้รับคืน	รับไป	ส่งคืน
สมาคม	๑๔	๑๔	๕๗	๕๔	๗๑	๗๒
เอกชน	๔๕	๔๒	๑๓๔	๑๒๖	๑๘๓	๑๖๘
รวม	๖๔	๖๐	๑๙๑	๑๘๐	๒๕๕	๒๔๐

การจักรกระทำกับข้อมูล

นำแบบสอบถามที่กลับคืนมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จากนั้นคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ตามโปรแกรม SPSS

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่เกี่ยวข้องและใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ

๑. หาค่าคะแนนเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

๒. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ S แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

๓. ทดสอบค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยใช้ t - test

ตามสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	t	แทนค่าอัตราส่วนวิกฤต
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทนค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง ที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ
	N_1, N_2	แทนจำนวนครูใหญ่และครูในกลุ่มตัวอย่างที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ

$$df = N_1 + N_2 - 2$$

เมื่อ	df	แทน degree of freedom
	N_1	แทนจำนวนครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนที่มีสมาคมเป็นเจ้าของ
	N_2	แทนจำนวนครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ

๔. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สูตร

$$\infty = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{\sum s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	∞	แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	s_i^2	แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งชุด
	n	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายได้เสนอโดยแบ่งเป็นสามตอน คือ

ตอนที่ ๑ สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

ตอนที่ ๒ ปัญหาการสอนภาษาจีน

ตอนที่ ๓ ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน

ในแต่ละตอนแบ่งเป็นแยกค่าน คือ

๑. วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน
๒. หลักสูตรวิชาภาษาจีน
๓. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน
๔. ตารางสอนวิชาภาษาจีน
๕. อุปกรณ์การสอนภาษาจีน
๖. แบบเรียนวิชาภาษาจีน
๗. การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน
๘. การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

เกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูล

การแปลความหมายของข้อมูล พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

๔.๕๑ - ๕.๐๐	หมายถึง	มากที่สุด
๓.๕๑ - ๔.๕๐	หมายถึง	มาก
๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	ปานกลาง
๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	น้อย
๑.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	น้อยที่สุด

สัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

สช.	แทน	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ ๑
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ ๒
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
N_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ ๑
N_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ ๒
t	แทน	อัตราส่วนวิกฤต
df	แทน	degree of freedom
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้แยกวิเคราะห์และเสนอข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

- ตอนที่ ๑ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
- ตอนที่ ๒ ปัญหาการสอนภาษาจีน
- ตอนที่ ๓ ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน
- ตอนที่ ๔ การเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน
- ตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะการสอนภาษาจีน

ตอนที่ ๑ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

การปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่ได้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตอนที่ ๒ มีคำถามทั้งหมด ๓๔ ข้อ โดยแยกวิเคราะห์เป็นรายข้อในแต่ละคำถามดังนี้

- ๑. วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาภาษาจีน
- ๒. หลักสูตรวิชาภาษาจีน

๓. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน
๔. ตารางสอนวิชาภาษาจีน
๕. อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน
๖. แบบเรียนวิชาภาษาจีน
๗. การนิเทศการสอนภาษาจีน
๘. การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

ตาราง ๕ ผลการวิเคราะห์ทัศนะของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน

ข้อ	รายการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S
<u>ก. วัตถุประสงค์การสอนภาษาจีน</u>			
๑	การสอนระบุวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจน	๓.๓๓๓	๐.๗๓๐
๒	มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมอย่างละเอียด	๒.๕๗๕	๐.๗๕๒
๓	วัตถุประสงค์หลักให้อ่านออกเขียนได้	๓.๕๕๖	๐.๘๑๖
๔	ครูสามารถสอนได้ตามวัตถุประสงค์	๓.๐๔๖	๐.๘๐๕
	รวม	๓.๓๓๓	๐.๘๓๓
<u>ข. หลักสูตรวิชาภาษาจีน</u>			
๑	มีหลักสูตรกำหนดไว้ชัดเจน	๓.๘๒๕	๐.๗๒๘
๒	ครูได้รับการชี้แจงได้เข้าใจหลักสูตรก่อนสอน	๓.๖๐๘	๐.๗๒๔
๓	มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร	๒.๖๕๘	๐.๘๕๓
	รวม	๓.๓๖๔	๐.๕๘๐

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	รายการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S
ค. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน			
๑	ครูได้รับการสนับสนุนให้ทำแผนการสอน	๓.๓๐๔	๐.๓๑๓
๒	ครูได้รับประโยชน์จากแผนการสอน	๓.๕๒๕	๐.๓๒๐
๓	แผนการสอนมีความจำเป็นแก่ครู	๓.๘๒๕	๐.๓๓๑
	รวม	๓.๘๓๕	๐.๕๕๐
ง. ตารางสอนวิชาภาษาจีน			
๑	ครูใหญ่เป็นผู้จัดการวางสอน	๓.๘๒๕	๑.๐๓๖
๒	ครูมีส่วนช่วยในการจัดการวางสอน	๒.๓๘๒	๑.๐๓๔
๓	จำนวนชั่วโมงเรียนตามตารางสอนภาษาจีนจัดไว้เพียงพอ	๒.๕๓๕	๑.๐๓๖
๔	ตารางสอนสามารถยืดหยุ่นได้	๒.๑๔๓	๑.๐๕๕
	รวม	๒.๘๔๕	๐.๕๔๓
จ. อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน			
๑	มีการใช้สื่อการสอนช่วยสอนภาษาจีน	๑.๘๐๘	๐.๘๔๔
๒	ผู้บริหารสนใจจัดหาสื่อการสอนวิชาภาษาจีน	๒.๓๐๔	๐.๘๓๕
๓	มีการช่วยกันสร้างสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน	๒.๑๑๓	๐.๘๓๔
๔	โรงเรียนมีที่เก็บสื่อการเรียนสำหรับสอนวิชาภาษาจีน	๒.๓๘๒	๐.๘๔๕
๕	มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญชาวจีนมาช่วยสอนหรือเป็นวิทยากรเป็นครั้งคราว	๑.๓๓๓	๐.๓๔๐
	รวม	๑.๘๘๔	๐.๕๒๑

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	รายการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S
ฉ. แบบเรียนวิชาภาษาจีน			
๑	สอนตามแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด	๔.๖๔๖	๐.๖๓๖
๒	แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	๒.๘๕๔	๐.๕๒๓
๓	มีหนังสือแบบเรียนใหม่ ๆ ของต่างประเทศเข้ามาใช้	๑.๒๕๔	๐.๕๑๕
๔	มีหนังสืออ่านประกอบประเภทนิทาน การ์ตูนภาษาจีนให้เด็กฝึกอ่าน	๑.๕๓๓	๐.๔๖๓
๕	มีการเล่นนิทานภาษาจีนในชั้นเรียนหรือในห้องสมุด	๒.๑๖๒	๐.๔๒๐
	รวม	๒.๓๓๔	๐.๓๘๖
ช. การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน			
๑	ครูได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนแบบใหม่อยู่เสมอ	๑.๖๑๓	๐.๖๕๕
๒	มีการพาครูไปดูการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนตัวอย่าง	๑.๒๒๕	๐.๖๐๖
๓	มีการเผยแพร่เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาภาษาจีน	๑.๒๔๓	๐.๕๕๒
๔	มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาในการสอนวิชาภาษาจีน	๒.๖๖๓	๐.๗๔๓
๕	หัวหน้าสายคอยช่วยเหลือคณะครูอยู่เสมอ	๓.๑๔๒	๐.๗๓๔
๖	ครูใช้วิธีสอนแบบเก่า คือ อ่าน เขียน และท่องจำ	๓.๕๐๘	๐.๗๔๕
๗	ครูยังทำโทษนักเรียนโดยวิธีต่าง ๆ	๒.๓๖๒	๐.๖๓๕

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	รายการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S
๘	มีการจัดโควตาให้ครูไปศึกษาต่อชั้นสูงทั้งในและต่างประเทศ	๑.๑๐๐	๐.๓๓๕
๙	มีการหมุนเวียนครูสอนนักเรียนให้ทั่วทุกชั้น	๒.๔๑๓	๐.๘๘๘
๑๐	มีการจัดให้ครูสอนตามนักเรียนที่เลื่อนชั้นให้สูงขึ้น	๒.๒๕๐	๐.๘๙๙
	รวม	๒.๑๕๓	๐.๓๒๑
ญ. <u>การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน</u>			
๑	ประเมินผลโดยวิธีสอบเก็บคะแนน	๔.๐๓๓	๐.๘๑๘
๒	ครูทุกคนรวมออกข้อสอบทุกครั้งที่มีการสอบ	๓.๖๕๔	๑.๐๐๓
๓	มีการเก็บคะแนนทุกครั้งที่ทำแบบฝึกหัด	๓.๖๑๓	๐.๘๘๔
๔	ครูเข้าใจวิธีการประเมินผลตามหลักสูตรใหม่	๒.๓๐๐	๐.๙๙๕
๕	ครูได้รับการอบรมวิธีการประเมินผล	๑.๕๙๖	๐.๘๘๒
	รวม	๓.๐๔๐	๐.๕๔๔

ข้อมูลจากตาราง ๕ แสดงว่าในเรื่องวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาจีน ครูใหญ่ และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าโรงเรียนได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการสอนไว้ในระดับปานกลาง โดยเน้นวัตถุประสงค์หลักให้อ่านออกเขียนได้ในระดับมาก ส่วนวัตถุประสงค์ในการสอนเชิงพฤติกรรมและความสามารถของครูที่จะสอนให้ได้ความวัตถุประสงค์มีอยู่ในระดับปานกลาง

ในเรื่องหลักสูตรวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าหลักสูตรวิชาภาษาจีนกำหนดไว้ชัดเจนมาก ครูได้รับการชี้แจงให้เข้าใจก่อนสอนในระดับมาก แต่การปรึกษาหารือเพื่อปรับปรุงหลักสูตรมีอยู่ในระดับปานกลาง

ในเรื่องประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่ามีการจัดทำประมวลการสอนอยู่ในระดับปานกลาง โดยครูเห็นว่าแผนการสอนมีความจำเป็นและได้ประโยชน์จากแผนการสอนอยู่ในระดับมาก ส่วนการสนับสนุนให้ครูทำแผนการสอนมีอยู่ในระดับปานกลาง

ในเรื่องตารางสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าการทำงานตารางสอนมีความสำคัญในระดับปานกลาง โดยที่ครูใหญ่เป็นผู้จัดทำตารางสอนในระดับมาก ครูมีส่วนช่วยในการจัดทำตารางสอนและชั่วโมงเรียนภาษาจีนตามตารางสอนมีความเพียงพอปานกลาง แต่เห็นว่าตารางสอนสามารถยืดหยุ่นได้ในระดับน้อย

ในเรื่องอุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าโรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนในระดับน้อย ไม่ว่าจะเป็นการใช้สื่อการสอนช่วยสอน ความสนใจของผู้บริหารในการจัดหาสื่อการสอน ความร่วมมือในการสร้างสื่อการสอนและมีที่เก็บสื่อการสอนก็มีอยู่ในระดับน้อยทั้งสิ้น ส่วนการเชิญผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรมาช่วยสอนอยู่ในระดับน้อยมาก

ในเรื่องแบบเรียนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าการสอนตามแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดอยู่ในระดับมากที่สุด และเห็นว่าแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนั้นเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในระดับปานกลาง ส่วนการเล่านิทานและการมีหนังสืออ่านประกอบใช้ในระดับน้อย และมีหนังสือแบบเรียนใหม่ ๆ ของต่างประเทศใช้ในระดับน้อยมาก

ในเรื่องการนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าครูยังใช้วิธีสอนแบบอ่านเขียนท่องจำ มีการให้ความช่วยเหลือและร่วมปรึกษาค้นหาในการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการหมุนเวียนครูสอนทุกชั้นและสอนตามนักเรียนที่เลื่อนชั้นขึ้นไปรวมทั้งการเข้ารับการฝึกอบรมวิธีสอนแบบใหม่และการทำโพรเจกต์เรียนมีการปฏิบัติในระดับน้อย ส่วนการจัดโควตาครูศึกษาต่อ การพาไปดูงานต่างประเทศและการเผยแพร่เอกสารวิจัยอยู่ในระดับน้อยมาก

ในเรื่องการวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน เห็นว่าได้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยเน้นการร่วมมือกันออกข้อสอบและประเมินผล โดยวิธีเก็บคะแนนในทุกครั้งที่ทำแบบฝึกหัดในระดับมาก การที่ครูได้รับการอบรมวิธีวัดผล และเข้าใจวิธีประเมินผลอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ ๒ ปัญหาการสอนภาษาจีน

ปัญหาการสอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่ได้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตอนที่ ๓.๑ ซึ่งมีข้อความที่เป็นปัญหาถึง ๓๑ ข้อ โดยแยกวิเคราะห์เป็นรายชื่อในแต่ละด้านดังนี้

ตาราง ๖ หัตถ์ของครูใหญ่และครูที่มีต่อปัญหาการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน

ข้อ	ปัญหา	$\bar{X}$	S
ก. <u>วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน</u>			
๑	ครูขาดความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของวิชานี้	๒.๔๓๗	๐.๕๔๐
๒	ครูใหญ่ขาดความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของวิชานี้	๒.๔๘๗	๐.๕๖๔
๓	รัฐไม่ให้การสนับสนุนการสอนภาษาจีน	๓.๒๐๘	๑.๑๒๐
	รวม	๒.๘๑๖	๐.๖๕๖

ตาราง ๖ (ต่อ)

ข้อ	ปัญหา	$\bar{X}$	S
ข. หลักสูตรวิชาภาษาจีน			
๑	ครูขาดความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหา ของหลักสูตร	๒.๔๔๒	๐.๘๔๖
๒	ครูใหญ่ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายโครงสร้าง และ เนื้อหาของหลักสูตร	๒.๕๐๐	๐.๔๕๔
๓	ครูขาดแหล่งศึกษาค้นคว้าเอกสารและตำรา	๓.๒๓๔	๑.๑๓๔
๔	ครูขาดความรู้และเทคนิควิธีในการสอนตามหลักสูตรวิชา ภาษาจีน	๒.๖๖๒	๐.๔๐๕
๕	หลักสูตรไม่สนองความต้องการของผู้เรียนและสภาพปัจจุบัน	๓.๔๔๔	๐.๕๓๒
	รวม	๒.๕๘๓	๐.๖๕๔
ค. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน			
๑	โรงเรียนขาดแคลนประมวลการสอนวิชาภาษาจีน	๒.๕๖๒	๐.๓๕๑
๒	ครูไม่สามารถสอนตามประมวลการสอนวิชาภาษาจีนได้	๒.๕๓๕	๐.๘๓๔
๓	ไม่มีผู้มีความรู้ในการจัดทำประมวลการสอนอย่างถูกต้อง	๒.๓๒๕	๑.๐๓๔
	รวม	๒.๓๕๔	๐.๓๖๓
ง. ตารางสอนวิชาภาษาจีน			
๑	ตารางสอนจัดไว้ไม่เหมาะสม	๒.๖๔๒	๐.๘๔๖
๒	เนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับเวลาที่ได้รับอนุญาต	๒.๖๒๕	๑.๐๔๐
๓	ครูใหญ่ขาดความเข้าใจในหลักการจัดตารางสอนที่ดี	๒.๑๔๖	๐.๘๔๖
๔	ขงคครูที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการจัดตารางสอนที่ดี	๒.๓๘๓	๑.๐๘๐
	รวม	๒.๔๕๐	๐.๖๓๔

ตาราง ๖ (ต่อ)

ข้อ	ปัญหา	$\bar{X}$	S
จ. <u>อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน</u>			
๑	ขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน	๓.๔๐๐	๑.๐๒๖
๒	ไม่สามารถจัดหาสื่อการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาจีนได้	๓.๓๖๗	๐.๙๒๓
๓	ขาดงบประมาณที่จะสนับสนุนให้การจัดหาสื่อการเรียน	๓.๓๒๔	๑.๑๔๕
๔	ขาดผู้มีความสามารถในการซ่อมสร้างสื่อการเรียน	๓.๕๓๔	๑.๑๕๓
	รวม	๓.๕๐๘	๐.๙๒๕
ฉ. <u>แบบเรียนวิชาภาษาจีน</u>			
๑	แบบเรียนภาษาจีนที่กระทรวงอนุญาตให้ใช้มีเนื้อหามากเกินไป	๒.๙๐๘	๐.๙๕๖
๒	แบบเรียนภาษาจีนที่กระทรวงกำหนดให้ใช้นั้นมีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	๓.๑๓๗	๐.๘๘๓
๓	ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอน	๓.๕๕๖	๐.๘๘๒
๔	ครูขาดความรู้ความเข้าใจในแบบเรียนและตำราเรียนที่ใช้อยู่	๒.๕๓๓	๑.๑๘๒
	รวม	๒.๕๕๔	๐.๕๖๕
ช. <u>การนิเทศวิชาภาษาจีน</u>			
๑	ครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชา ขาดการสังเกตการสอนของครู	๒.๔๐๘	๐.๙๖๔
๒	ครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชาขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครู	๒.๔๔๒	๐.๙๕๒
๓	ไม่มีผู้นิเทศการสอนเฉพาะวิชาภาษาจีน	๓.๙๑๒	๑.๘๑๐
	รวม	๒.๘๘๒	๐.๘๕๔

ตาราง ๖ (ต่อ)

ข้อ	ปัญหา	ข	ส
ญ. <u>การประเมินผลวิชาภาษาจีน</u>			
๑	ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและการประเมินผล	๒.๔๘๒	๑.๐๕๕
๒	ครูขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบว่าด้วยการวัดผล	๒.๖๔๒	๑.๑๕๒
๓	การวัดผลบางชั้นเรียนขาดการประสานงานระหว่างผู้เกี่ยวข้อง	๒.๔๓๓	๑.๐๘๒
๔	ครูไม่มีโอกาสวัดผลหรือจัดทำข้อสอบได้อย่างอิสระ	๒.๒๕๐	๐.๔๔๔
๕	โรงเรียนขาดเอกสารคู่มือและวัสดุอุปกรณ์ในการวัดผลและประเมินผล	๓.๒๐๔	๑.๒๓๓
	รวม	๒.๖๐๕	๐.๘๒๕

จากตาราง ๖ แสดงว่าปัญหาการสอนภาษาจีนเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมี ปัญหาในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในเรื่องที่รัฐไม่สนับสนุนการสอนภาษาจีน ส่วนเรื่อง ครูใหญ่และครูขาดความเข้าใจในวัตถุประสงค์นั้นปรากฏว่ามีน้อย

ในเรื่องหลักสูตรวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหาในเรื่องนี้ระดับ ปานกลาง โดยเฉพาะในเรื่องที่ครูขาดแหล่งศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา ขาดความรู้ และเทคนิคในการสอน รวมทั้งหลักสูตรไม่สนองตอบความต้องการของผู้เรียนด้วย ส่วน ในเรื่องความเข้าใจของครูใหญ่และครูเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นปัญหาน้อย

ในเรื่องประมวลการสอนภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหาในเรื่องนี้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาในเรื่องโรงเรียนขาดแคลนประมวลการสอน ครูไม่มี ความรู้ในการจัดทำประมวลการสอนและไม่สามารถสอนตามประมวลการสอนได้ในระดับ ปานกลาง

ในเรื่องการวางสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหาในเรื่องนี้น้อย ในเรื่องการจัดการวางสอนและเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลาที่ได้รับอนุญาต เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องที่ครูใหญ่และครูขาดความรู้และความเข้าใจใน หลักการและวิธีการจัดการวางสอนเป็นปัญหาในระดับน้อย

ในเรื่องอุปกรณ์การสอนภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหาในเรื่องนี้ใน ระดับปานกลาง โดยเฉพาะในเรื่องขาดงบประมาณการจัดหาสื่อการสอนและขาดผู้มีความ สามารถในการซ่อมสร้างสื่อการเรียนด้วย ส่วนเรื่องการขาดแคลนและไม่สามารถจัดหาสื่อ การเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตร เป็นปัญหาในระดับน้อย

ในเรื่องแบบเรียนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหาในระดับปานกลาง ครูขาดแคลนหนังสือประกอบการสอน เป็นปัญหาในระดับมาก ส่วนเรื่องแบบเรียนที่กระทรวง ศึกษาธิการกำหนดให้มีเนื้อหามากเกินไปไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และครูขาดความรู้ ความเข้าใจในแบบเรียนนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ในเรื่องการนิเทศวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหาในระดับปานกลาง โดยเฉพาะเรื่องไม่มีผู้นิเทศ เป็นปัญหาระดับมาก ส่วนครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชาจัดการ สังเกตการสอนของครูและขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ เป็นปัญหาในระดับน้อย

ในเรื่องการวัดผลและประเมินผลวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหา ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะเรื่องโรงเรียนขาดเอกสารคู่มือและวัสดุอุปกรณ์การวัดผล รวมทั้งครูขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบการวัดผลด้วย ส่วนการวัดผลขาดการประสาน งานระหว่างผู้เกี่ยวข้อง ครูขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่มีโอกาสวัดผลอย่างอิสระ เป็น ปัญหาในระดับน้อย

ตอนที่ ๓ ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน

ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนใน โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่ได้ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตอนที่ ๓.๒ มีคำถามทั้งหมด ๒๖ ข้อ โดยแยกวิเคราะห์เป็นรายข้อในแต่ละด้านดังนี้

ตาราง ๗ ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์ เพื่อ
สอนภาษาจีน

ข้อ	ความต้องการ	X	S
ก. <u>วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน</u>			
๑	ต้องการมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและ การสอนอย่างชัดเจน	๓.๘๕๖	๐.๗๗๗
๒	ต้องการให้ผู้บริหารมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และการสอน	๓.๕๔๖	๐.๘๔๔
๓	ต้องการให้มีการทบทวนวัตถุประสงค์	๔.๑๒๕	๐.๗๖๖
	รวม	๓.๕๘๕	๐.๖๖๓
ข. <u>หลักสูตรวิชาภาษาจีน</u>			
๑	ต้องการได้รับการอบรมทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร วิชานี้	๓.๕๖๗	๐.๕๔๖
๒	ต้องการให้ สช. ร่วมกับครูช่วยปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม กับผู้เรียนและสภาพปัจจุบัน	๔.๒๒๕	๐.๘๔๔
๓	ต้องการให้ผู้บริหารช่วยเหลือครูให้มากขึ้น	๔.๑๔๓	๐.๗๓๒
	รวม	๔.๑๒๖	๐.๗๐๐
ค. <u>ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน</u>			
๑	ต้องการมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนอย่าง ถูกต้อง	๓.๘๕๒	๐.๗๕๘
๒	ต้องการให้ผู้บริหารสามารถแนะนำการจัดทำแผนการสอน วิชานี้	๓.๘๗๑	๐.๘๑๐

ตาราง ๗ (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการ	$\bar{X}$	S
๓	ต้องการให้ สช. จัดอบรม เรื่องการจัดทำแผนการสอนที่ถูกต้อง	๔.๐๐๔	๐.๕๗๗
๔	ต้องการให้ สช. จัดทำคู่มือในการจัดกิจกรรมการสอน	๔.๑๑๒	๑.๐๖๗
	รวม	๓.๕๗๐	๐.๗๐๔
	ง. <u>ตารางสอนวิชาภาษาจีน</u>		
๑	ต้องการมีความรู้ เกี่ยวกับการจัดทำตารางสอน	๓.๖๗๐	๑.๐๑๔
๒	ต้องการให้ผู้บริหารจัดทำตารางสอนโดยยืดหยุ่นได้	๓.๖๗๕	๑.๐๔๔
	รวม	๓.๖๗๓	๐.๕๖๔
	จ. <u>อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน</u>		
๑	ต้องการมีความรู้ เกี่ยวกับการจัดหาสื่อการเรียนวิชาภาษาจีน	๓.๕๑๗	๐.๗๖๖
๒	ต้องการให้ สช. จัดอบรมการจัดทำและใช้สื่อการเรียน	๔.๐๑๒	๐.๕๖๖
๓	ต้องการให้ผู้บริหารจัดหาสื่อการเรียนให้เหมาะสมและเพียงพอ	๓.๕๑๒	๐.๔๗๕
๔	ต้องการให้มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบและซ่อมสร้างสื่อการเรียนโดยเฉพาะ	๓.๖๓๓	๑.๐๕๗
	รวม	๓.๘๖๕	๐.๗๗๒
	ฉ. <u>แบบเรียนวิชาภาษาจีน</u>		
๑	ต้องการที่จะใช้แบบเรียนที่ใช้อยู่ปัจจุบันซึ่งเหมาะสมอยู่แล้ว สอนต่อไป	๓.๐๕๔	๑.๐๑๕
๒	ต้องการให้ สช. ปรับปรุงแบบเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน มากขึ้น	๓.๘๗๔	๐.๗๗๕

ตาราง ๗ (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการ	$\bar{X}$	S
๓	ต้องการให้ผู้บริหารจัดหาหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ และคู่มือครู	๓.๕๕๔	๐.๖๕๒
๔	ต้องการจัดหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ในห้องสมุด	๓.๕๒๕	๐.๗๒๔
	รวม	๓.๗๐๔	๐.๓๕๔
	ข. <u>การนิเทศวิชาภาษาจีน</u>		
๑	ต้องการให้ครูใหญ่นิเทศการสอนบ้าง	๓.๓๘๓	๐.๘๖๕
๒	ต้องการให้ศึกษานิเทศแนะนำการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม	๓.๕๔๒	๑.๐๕๗
๓	ต้องการให้ครูใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา	๓.๔๖๒	๐.๕๕๓
	รวม	๓.๔๖๒	๐.๗๐๒
	ญ. <u>การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน</u>		
๑	ต้องการได้รับการอบรมวิธีการวัดผลการเรียนการสอน	๓.๘๓๓	๐.๕๐๔
๒	ต้องการเอกสารและเครื่องมือประกอบการวัดผลอย่างเพียงพอ	๔.๐๔๒	๐.๘๘๑
๓	ต้องการให้ สช. สร้างแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาจีนไว้เป็นแหล่งกลาง	๓.๘๘๓	๑.๑๕๘
	รวม	๓.๕๑๔	๐.๘๑๕

จากตาราง ๗ แสดงให้เห็นว่าความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านปรากฏดังนี้

ในเรื่องวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีความต้องการในระดับมาก โดยต้องการให้บททวนวัตถุประสงค์ในการสอนและต้องการทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้ชัดเจนในระดับมาก

ในเรื่องหลักสูตรวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีความต้องการในเรื่องนี้มาก โดยต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนปรับปรุงหลักสูตร ให้ผู้บริหารช่วยเหลือครู และต้องการเข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรในระดับมากทุกเรื่อง

ในเรื่องประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีความต้องการให้ช่วยเหลือในเรื่องนี้ในระดับมาก โดยต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจัดอบรมเรื่องการจัดทำแผนการสอน จัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมการสอนและต้องการมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน รวมทั้งต้องการให้ผู้บริหารสามารถแนะนำเรื่องแผนการสอนในระดับมากทุกเรื่อง

ในเรื่องตารางสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน ต้องการความช่วยเหลือในเรื่องนี้ในระดับมาก โดยต้องการให้ผู้บริหารจัดทำตารางสอนให้ยืดหยุ่นได้ และต้องการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำตารางสอนในระดับมาก

ในเรื่องอุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน ต้องการความช่วยเหลือในเรื่องนี้ในระดับมาก โดยต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจัดอบรมการทำสื่อการสอน ต้องการให้ผู้บริหารจัดหาสื่อการเรียนให้เหมาะสม ต้องการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำสื่อการเรียนรวมทั้งให้มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบและซ่อมแซมสื่อการเรียนในระดับมาก

ในเรื่องแบบเรียนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน ต้องการความช่วยเหลือในเรื่องนี้ในระดับมาก โดยเฉพาะต้องการให้ผู้บริหารจัดหาหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ และคู่มือครู รวมทั้งต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ปรับปรุงแบบเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับมาก ส่วนความต้องการใช้แบบเรียน
ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีในระดับปานกลาง

ในเรื่องการนิเทศวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนต้องการความช่วยเหลือ
ในเรื่องนี้ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะต้องการให้ศึกษานิเทศก์แนะนำการจัดการเรียน
การสอนที่เหมาะสมในระดับมาก ส่วนความต้องการให้ครูใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการ
นิเทศการศึกษาและนิเทศการสอนบ้างในระดับปานกลาง

ในเรื่องการวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน
มีความต้องการในเรื่องนี้ในระดับมาก โดยต้องการรับการอบรม ต้องการเอกสารและ
เครื่องมือประกอบการวัดผลการเรียน และต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
สร้างแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาจีนไว้เป็นแหล่งกลางในระดับมาก

ตอนที่ ๔ เปรียบเทียบปัญหาและความต้องการการสอนภาษาจีน

ในการเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนของ
ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็น
เจ้าของโรงเรียนกับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่

๑. วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน
๒. หลักสูตรวิชาภาษาจีน
๓. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน
๔. ตารางสอนวิชาภาษาจีน
๕. อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน
๖. แบบเรียนวิชาภาษาจีน
๗. การนิเทศการสอนภาษาจีน
๘. การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

ถ้าเฉลี่ยของความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อแสดงไว้ในภาคผนวก ส่วนผลการวิเคราะห์
เปรียบเทียบ มีดังนี้

ตาราง ๔ ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ปัญหาการสอนภาษาจีน
จำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่สมาคมหรือมูลนิธิ เป็นเจ้าของกับโรงเรียนที่มีเอกชน
เป็นเจ้าของ

ปัญหาการสอนภาษาจีน	โรงเรียนของสมาคม ($N_1 = ๗๒$ คน)		โรงเรียนของเอกชน ($N_2 = ๑๖๘$ คน)		t
	$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2	
๑ วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาภาษาจีน	๒.๕๒	๐.๓๓	๒.๕๔	๐.๕๓	๕.๕๘*
๒ หลักสูตรวิชาภาษาจีน	๒.๓๒	๐.๓๔	๓.๐๕	๐.๕๖	๓.๕๓
๓ ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน	๒.๒๒	๐.๓๓	๒.๕๔	๐.๖๓	๓.๒๕*
๔ ตารางสอนวิชาภาษาจีน	๑.๕๓	๐.๖๐	๒.๖๕	๐.๖๐	๓.๕๕*
๕ อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน	๒.๕๖	๐.๕๓	๓.๓๔	๐.๓๕	๕.๕๘*
๖ แบบเรียนวิชาภาษาจีน	๒.๓๑	๐.๕๓	๓.๑๑	๐.๕๑	๕.๑๒*
๗ การนิเทศวิชาภาษาจีน	๒.๓๓	๐.๓๕	๓.๑๔	๐.๓๕	๘.๑๒*
๘ การวัดผลและการประเมินผลวิชา ภาษาจีน	๑.๖๕	๐.๓๔	๒.๕๕	๐.๖๕	๑๒.๖*

*ค่า $t_{.๐๕}(๒๓๘) = ๑.๙๖$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง ๔ พบว่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาการสอนภาษาจีนในแต่ละ
ด้านของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .๐๕ นั่นคือ ปัญหาการ
สอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีนที่มีสมาคม
หรือมูลนิธิเป็นเจ้าของกับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของแตกต่างกันทุกด้าน โดยปัญหาของ
โรงเรียนที่มีเอกชนจะมีมากกว่าในทุกด้าน

ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน

ในการเปรียบเทียบความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนของครูใหญ่ และ
ครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของกับ
โรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่

๑. วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน
๒. หลักสูตรวิชาภาษาจีน
๓. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน
๔. คารางสอนวิชาภาษาจีน
๕. อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน
๖. แบบเรียนวิชาภาษาจีน
๗. การนิเทศวิชาภาษาจีน
๘. การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตาราง ๕ ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการความช่วยเหลือ
การสอนภาษาจีนจำแนกตามลักษณะโรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของ กับ
โรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ

ต้องการความช่วยเหลือ	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน		t
	(N ₁ = ๓๒ คน)		(N ₂ = ๑๖๘ คน)		
	$\bar{X}_1$	S ₁	$\bar{X}_2$	S ₂	
๑ วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน	๓.๓๕	๐.๖๓	๔.๐๓	๐.๖๔	๓.๐๑*
๒ หลักสูตรวิชาภาษาจีน	๓.๕๐	๐.๓๐	๔.๒๒	๐.๖๓	๓.๑๘*
๓ ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน	๓.๘๐	๐.๖๓	๔.๐๔	๐.๓๐	๒.๔๘*
๔ ตารางสอนวิชาภาษาจีน	๓.๔๔	๑.๐๖	๓.๓๕	๐.๕๐	๑.๘๓
๕ อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน	๓.๓๕	๐.๘๕	๓.๕๐	๐.๓๓	๐.๕๑
๖ แบบเรียนวิชาภาษาจีน	๓.๖๒	๐.๔๘	๓.๓๓	๐.๓๔	๑.๘๓
๗ การนิเทศวิชาภาษาจีน	๓.๕๕	๐.๓๒	๓.๔๒	๐.๖๔	-๑.๓๒
๘ การวัดผลและการประเมินผลวิชา ภาษาจีน	๓.๕๐	๐.๘๕	๔.๐๔	๐.๓๓	๕.๑๘*

*,

$$\text{ค่า } t_{.๐๕} (๒๓๘) = ๑.๙๖$$

ผลการวิเคราะห์ตาราง ๕ พบว่าคะแนนเฉลี่ยความต้องการความช่วยเหลือ
การสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน เรื่องวัตถุประสงค์การสอนภาษาจีน
หลักสูตรวิชาภาษาจีนประมวลการสอนวิชาภาษาจีน และการวัดผลและการประเมินผลของ
โรงเรียนทั้งสองประเภท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .๐๕ โดยปัญหา
ของโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของจะมีมากกว่าโรงเรียนที่มีสมาคม หรือมูลนิธิเป็นเจ้าของ
ส่วนในด้านอื่น ๆ ไม่ปรากฏว่าแตกต่างกัน

ตอนที่ ๕ ปัญหาความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน และข้อเสนอแนะ

ตาราง ๑๐ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนและ
ข้อเสนอแนะ

ปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
๑. <u>วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน</u>		
๑. ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอบรมผู้บริหาร ให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนในทุกวิชา	๑๐	
๒. ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนแนะนำ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีนด้วย	๕	
รวม	๑๕	๘.๘๓
๒. <u>หลักสูตรวิชาภาษาจีน</u>		
๑. ควรอนุญาตให้เพิ่มชั่วโมงการสอนภาษาจีนมากขึ้นจาก เดิมได้วันอนุญาตเพียง ๕ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์	๔๑	
๒. ให้กระทรวงศึกษาธิการขยายหลักสูตรวิชาภาษาจีนใน ชั้นที่สูงขึ้นกว่าระดับประถมศึกษา	๒๒	
รวม	๖๓	๓๑.๑๖
๓. <u>ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน</u>		
๑. ให้ผู้บริหารเข้ารับการอบรมและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ความสำคัญของการสอนเพื่อสามารถ ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้ผู้สอนได้	๑๑	
รวม	๑๑	๕.๑๑
๔. <u>อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน</u>		
๑. ให้มีการแนะนำและสาธิตวิธีการจัดห้องสมุด	๑๔	
๒. ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดหาอุปกรณ์การสอนให้	๑๔	
รวม	๒๘	๑๓.๐๒

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

ปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
๕. <u>แบบเรียนวิชาภาษาจีน</u>		
๑. ให้กระทรวงศึกษาธิการปรับปรุงแบบเรียนให้ทันสมัย และมีคำศัพท์กว้างขวางมากขึ้น	๑๘	
๒. ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำคู่มือการสอนวิชาภาษาจีน	๑๕	
รวม	๓๓	๑๓.๖๐
๖. <u>การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน</u>		
๑. ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเปิดอบรม ผู้บริหาร เกี่ยวกับหลักการและวิธีการนิเทศการสอน	๓๐	
๒. ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนดูแลแนะนำ วิธีการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพ	๑๓	
รวม	๓๓	๑๕.๓๔
๗. <u>การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน</u>		
๑. ให้กระทรวงศึกษาธิการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานวิชา ภาษาจีนในชั้นประถมศึกษา	๑๕	
๒. ให้มีการเปิดอบรมการวัดผลและการประเมินผลที่เหมาะสม กับการสอนภาษาต่างประเทศ	๑๕	
รวม	๓๐	๑๓.๖๕

ข้อมูลในตาราง ๑๐ เป็นความต้องการซึ่งครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนได้เสนอแนะไว้ เพื่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะนำไปพิจารณาให้ความช่วยเหลือ ที่เป็น ข้อเสนอแนะที่เด่นและมีความถี่สูง ได้แก่ ข้อเสนอแนะที่ว่า ควรอนุญาตให้เพิ่มชั่วโมงการสอน ภาษาจีนให้มากขึ้นกว่าเดิม ให้กระทรวงศึกษาธิการขยายหลักสูตรวิชาภาษาจีนให้สูงกว่า ระดับประถมศึกษา ให้กระทรวงศึกษาธิการอบรมผู้บริหารโรงเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับหลัก และวิธีการนิเทศการสอนเพื่อช่วยนิเทศภายในโรงเรียนได้ ให้กระทรวงศึกษาธิการ

จัดทำคู่มือการสอนวิชาภาษาจีนและปรับปรุงแบบเรียนให้ง่ายและน่าเรียนมีคำศัพท์กว้างขวาง
ขึ้น นอกจากนี้ยังมีความต้องการเกี่ยวกับการอบรมการวัดผลการเรียนภาษาต่างประเทศ
และสร้างแบบทดสอบมาตรฐานอีกด้วย ข้อเสนอแนะนอกจากนี้เป็นข้อเสนอแนะที่มีความถึ
ต่ำกว่า ๑๕ ลงมา

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาก่อนหน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาทัศนะของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนทั่วประเทศ ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ในเรื่องซึ่งเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน หลักสูตรวิชาภาษาจีน ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ตารางสอนวิชาภาษาจีน อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน แบบเรียนวิชาภาษาจีน การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน และการวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษากครั้งนี้ได้แก่ ครูใหญ่จำนวน ๒๔ คน ครูสอนวิชาภาษาจีนจำนวน ๑๕๖ คน รวมทั้งสิ้น ๑๘๐ คน

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทั้งหมด ๑๘๐ ชุด ไปรษณีย์และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ๑๘๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของแบบสอบถามที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามทัศนะของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนที่มีต่อการสอนภาษาจีน หลักสูตรวิชาภาษาจีน ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ตารางสอนวิชาภาษาจีน อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน แบบเรียนวิชาภาษาจีน การนิเทศการสอนภาษาจีน การวัดผลวิชาภาษาจีน

จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ๓๕ ชุด ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แต่ละข้อมีให้เลือก ๕ ระดับ

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามทัศนะของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีน ในด้านวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน หลักสูตรวิชาภาษาจีน ประมวล การสอนวิชาภาษาจีน ตารางสอนวิชาภาษาจีน อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน แบบเรียนวิชา ภาษาจีน การนิเทศการสอนภาษาจีน การวัดผลและการประเมินผลการสอนภาษาจีน โดย แยกเป็น ๓ ตอน คือ ตอนที่ ๓.๑ เป็นแบบสอบถามทัศนะของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนที่มี ปัญหาการสอนภาษาจีน จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ๒๑ ชุด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า ตอนที่ ๓.๒ เป็นแบบสอบถามความถี่ของการความช่วยเหลือการสอน ภาษาจีน จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ๒๖ ชุด ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่าเช่นกัน ตอนที่ ๓.๔ เป็นแบบสอบถามความถี่เห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและความ ต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนและขอเสนอแนะ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบ ปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดยนำคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์ที่วางไว้จากนั้นคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ตามโปรแกรม SPSS เพื่อนำผลที่ได้มาอภิปรายผลต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน สรุปโดยทั่วไปแล้วมีการจัดการเรียนการสอนในระดับปานกลาง ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน ปรากฏผล ดังนี้ คือ

๑.๑ วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีนของโรงเรียนนานาชาติเพื่อสอนภาษาจีนพบว่าได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจน โดยเน้นวัตถุประสงค์หลักไว้ด้านออกเขียนได้ โดยมีการระบุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้ค่อนข้างชัดเจน ครูสามารถดำเนินการสอนตามได้

๑.๒ หลักสูตรวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าการกำหนดหลักสูตรไว้ชัดเจนมาก และครูได้รับการชี้แจงให้เข้าใจก่อนสอน การปรึกษาคำหรือเพื่อปรับปรุงหลักสูตรพอมีอยู่บ้าง

๑.๓ ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าโรงเรียนมีการจัดทำประมวลการสอนพอควร โดยครูเห็นว่าแผนการสอนมีความจำเป็นและได้ประโยชน์จากแผนการสอนมาก ส่วนการสนับสนุนให้ครูทำแผนการสอนพอมีบ้าง

๑.๔ ตารางสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าการจัดทำตารางสอนมีความสำคัญพอควร ส่วนใหญ่ครูใหญ่เป็นผู้จัดทำตารางสอน ครูมีส่วนช่วยในการจัดทำตารางสอนและมีชั่วโมงภาษาจีนตามตารางสอนเพียงพอ แต่มีความยืดหยุ่นน้อย

๑.๕ อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าโรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนน้อย ไม่ว่าจะเป็นการใช้ สื่อการสอนช่วยสอน ความสนใจของผู้บริหารในการจัดหาสื่อการสอน ความร่วมมือในการสร้างสื่อการสอนและมีที่เก็บสื่อการสอนน้อยทั้งสิ้น ส่วนการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาช่วยสอนนั้นเกือบไม่มีเลย

๑.๖ แบบเรียนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าสอนโดยใช้แบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการมากที่สุด และแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนั้นเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนพอควร การเล่านิทานและการมีหนังสืออ่านประกอบน้อย ส่วนหนังสือแบบเรียนใหม่ ๆ ของต่างประเทศมีน้อยมาก

๑.๗ การนิเทศการสอนภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าครูยังใช้วิธีสอนแบบอ่าน เขียน ท่องจำ และเป็นการให้ความช่วยเหลือรวมทั้งรวมปรึกษาคำปัญหาในการสอนอยู่บ้าง ส่วนการทำให้นักเรียนมีการปฏิบัติน้อย การจัดโควตาครูที่ขาด การพาไปปฏิบัติงานต่างประเทศ และมีการเผยแพร่เอกสารมีการปฏิบัติบ้าง

๑.๘ การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน เห็นว่าได้ปฏิบัติพอควร โดยเน้นการร่วมมือกันออกข้อสอบและประเมินผลโดยวิธีเก็บคะแนนในทุกครั้งที่ทำแบบฝึกหัด ส่วนการที่ครูได้รับการอบรมวิธีวัดผลและเข้าใจวิธีประเมินผลน้อย

๒. ปัญหาการสอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน สรุปโดยทั่วไปแล้วมีปัญหาการสอนในระดับปานกลาง ผลการวิเคราะห์เป็นรายคำถามปรากฏผลดังนี้

๒.๑ วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนเห็นว่าปัญหาในค่านี้นปานกลาง และมีปัญหาเรื่องที่รัฐไม่สนับสนุนการสอนภาษาจีนเอกชน ส่วนเรื่องครูใหญ่และครูขาดความเข้าใจในวัตถุประสงค์นั้นน้อย

๒.๒ หลักสูตรวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหาในเรื่องนี้ เอกชนส่วนเรื่องที่ครูขาดแหล่งศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา ขาดความรู้และเทคนิคในการสอน รวมทั้งหลักสูตร ไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมีปัญหาอยู่บ้าง เรื่องความเข้าใจของครูใหญ่และครูเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นปัญหาน้อย

๒.๓ ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหาในเรื่องนี้พอควร และมีปัญหาในเรื่องโรงเรียนขาดแคลนประมวลการสอน ครูให้ความรู้ในการจัดทำประมวลการสอนและไม่สามารถสอนตามประมวลการสอนอยู่บ้าง

๒.๔ การวางสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหาในเรื่องนี้น้อย แต่มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการการสอนและเนื้อหาที่กำหนดให้หลักสูตร ไม่เหมาะสมกับเวลาที่ได้รับอนุญาตอยู่บ้าง เรื่องที่ครูใหญ่และครูขาดความรู้และความเข้าใจในหลักการและวิธีการจัดการการสอนเป็นปัญหาน้อย

๒.๕ อุปกรณ์การสอนภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีปัญหาเรื่องนี้พอควร โดยเฉพาะ ขาดงบประมาณการจัดหาสื่อการสอนและขาดผู้มีความสามารถในการซ่อมสร้างสื่อการเรียน ส่วนการขาดแคลนเพราะไม่สามารถจัดหาสื่อการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตร เป็นปัญหาน้อย

๒.๗ การนิเทศการสอนภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีน มีปัญหาปานกลาง การที่ไม่นิเทศเป็นปัญหามาก ส่วนการที่ครูใหญ่และครู หัวหน้าหมวดวิชาไม่สังเกตการสอน ของครูและไม่เข้าใจการนิเทศเป็นปัญหาน้อย

๒.๘ การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมี ปัญหาเรื่องนี้ปานกลาง โดยมีปัญหาเรื่องขาดเอกสารคู่มือและวัสดุอุปกรณ์การวัดผลรวมทั้งครูขาด ความรู้ความเข้าใจในระเบียบการวัดผลอยู่ปานกลาง ส่วนเรื่องขาดการประสานงานในการวัดผล ระหว่างผู้เกี่ยวข้องและครูขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดผล รวมทั้งไม่มีโอกาสวัดผลบาง อีสาระเป็นปัญหาน้อย

๓. ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนใน โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน สรุปโดยทั่วไปแล้วมีความต้องการในระดับมาก ผลการ วิเคราะห์เป็นรายคำถามปรากฏดังต่อไปนี้

๓.๑ วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีความต้องการ ในเรื่องนี้มาก โดยต้องการให้หยกทวนวัตถุประสงค์ในการสอนและต้องการทำความเข้าใจเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้ชัดเจนมาก

๓.๒ หลักสูตรวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีความต้องการในเรื่องนี้ มาก ครูต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปรับปรุงหลักสูตร ต้องการให้ผู้บริหาร ช่วยเหลือครู ต้องการเข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรมากทุกเรื่อง

๓.๓ ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีความต้องการใน เรื่องนี้มาก โดยต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจัดอบรมเรื่องการจัดทำแผน การสอน และจัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมการสอน และต้องการมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผน การสอน รวมทั้งต้องการให้ผู้บริหารสามารถแนะนำเรื่องแผนการสอนอย่างมาก

๓.๔ การวางแผนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีความต้องการความ ช่วยเหลือในเรื่องนี้มาก โดยต้องการให้ผู้บริหารจัดทำตารางสอนให้ชัดเจนได้ และต้องการบี ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำตารางสอนมาก

๓.๕ อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนต้องการความช่วยเหลือในเรื่องนี้มาก โดยต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จัดอบรมการทำสื่อการสอน ต้องการให้ผู้บริหารจัดหาสื่อการเรียนได้เหมาะสม ต้องการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำสื่อการเรียนรวมทั้งให้มีบุคลากรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบและซ่อมแซมสื่อการเรียน

๓.๖ แบบเรียนวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนต้องการความช่วยเหลือในเรื่องนี้มาก โดยต้องการให้ผู้บริหารจัดหาหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบและคู่มือครู รวมทั้งต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนปรับปรุงแบบเรียนได้เหมาะสมมาก ส่วนความต้องการใช้แบบเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบ้าง

๓.๗ การนิเทศการสอนภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนต้องการความช่วยเหลือในเรื่องนี้ปานกลาง โดยต้องการให้ศึกษานิเทศแนะนำการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมมาก ส่วนความต้องการให้ครูใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษามีพอควร

๓.๘ การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนมีความต้องการในเรื่องนี้มาก โดยต้องการรับการอบรม ต้องการเอกสาร และเครื่องมือประกอบการวัดผล และต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนสร้างแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาจีนไว้เป็นแหล่งกลางมาก

๔. เมื่อพิจารณาความแตกต่างของปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือในการสอนภาษาจีน โดยว่าแนกตามตัวแปร ปรากฏว่าครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของ กับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของมีปัญหาแตกต่างกันทั้ง ๔ ด้าน ส่วนความต้องการความช่วยเหลือในการสอนภาษาจีนของโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความแตกต่างกันในเรื่องต่อไปนี้ เรื่องวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน หลักสูตรวิชาภาษาจีน ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ผลการวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน สาขปัญหาในเรื่องตารางสอนวิชาภาษาจีน อุปกรณ์การสอนภาษาจีน แบบเรียนวิชาภาษาจีน การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน ไม่แตกต่างกัน

๕. ข้อเสนอแนะของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีน ทั้งสองประเภทคือ โรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของ กับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ ซึ่งได้เสนอแนะความต้องการเพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ตามลำดับมากน้อยดังนี้ ข้อเสนอแนะที่เด่นชัด คือ ควรอนุญาตให้เพิ่มชั่วโมงการสอนภาษาจีนให้มากขึ้นกว่าเดิม ให้กระทรวงศึกษาธิการขยายหลักสูตรวิชาภาษาจีนให้สูงขึ้นระดับประถมศึกษา ให้กระทรวงศึกษาธิการอบรมผู้บริหารโรงเรียนใหม่มีความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการนิเทศการสอนเพื่อให้ช่วยนิเทศภายในโรงเรียนได้ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำคู่มือการสอนวิชาภาษาจีนและปรับปรุงแบบเรียนให้ง่ายและน่าสนใจมีคำศัพท์กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ยังมีความต้องการเกี่ยวกับการอบรมการวัดผลการเรียนภาษาต่างประเทศและสร้างแบบทดสอบมาตรฐานอีกด้วย

อภิปรายผล

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ การสอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่า ครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน มีการปฏิบัติและมีปัญหาการสอนภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อพิจารณาเป็นรายงานแล้ว พอที่จะอภิปรายผลได้ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีนของโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน มีการปฏิบัติเรื่องวัตถุประสงค์หลักของโรงเรียนคือ ให้อ่านออก เขียนได้ อยู่ในระดับมาก แสดงว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติตามจุดหมายในการสอนภาษาจีนตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก.๒๔๗/๒๕๐๕ กำหนดว่า การสอนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาตอนต้นนั้นวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กมีความรู้และทักษะในการอ่าน คัด เขียน แต่งจดหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๒๕๒๒ : ๕ - ๘) ส่วนใหญ่ให้ความสนใจในเรื่องการดำเนินการสอนของครูมีการระบุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้อย่างชัดเจน อาจจะเป็นเพราะในปัจจุบันโรงเรียนประเภทนี้สอนในระดับ

ประถมศึกษา วิชาสามัญ ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแตกต่างจากหลักสูตรเดิม คือ ครูจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทและวิธีสอนจากที่เคยปฏิบัติอยู่เดิม (สุนทรวิวัฒน์ ๒๕๔๔ : ๑๕) ทำให้โรงเรียนตื่นตัวในการที่จะทำความเข้าใจและสามารถจัดการเรียนการสอนตามแนวหลักสูตรใหม่ได้ จึงได้ปรับปรุงและระดมทรัพยากรส่งเสริมเชิงพฤติกรรมไว้ค่อนข้างชัดเจน การที่โรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีนในระดับปานกลางในเรื่องที่รัฐไม่สนับสนุนการสอนภาษาจีน อาจเป็นเพราะโรงเรียนประเภทนี้ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. ๒๕๔๗ และนโยบายการควบคุมโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนอย่างเคร่งครัด เช่น กำหนดให้สอนได้เฉพาะระดับปีที่ ๑ - ๒.๔ ในโรงเรียนจีนระดับประถมศึกษาเท่านั้น ครูสอนภาษาจีนต้องมีความรู้ภาษาจีน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเทียบได้ไม่ต่ำกว่า ๒.๗ การสอนแบบเรียนต้องเป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตเท่านั้น จึงทำให้โรงเรียนประเภทนี้รู้สึกว่าถูกควบคุม และไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร ทั้งที่สถานการณ์ในเมืองคลี่คลายและความจำเป็นของภาษาจีนมีมากขึ้น ส่วนปัญหาเรื่องครูใหญ่และครูไม่เข้าใจในคำวัตถุประสงค์มีน้อย เพราะผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๒๑ (ฝ่ายสถานศึกษาพิเศษ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๒๕๒๕ : ๑ - ๒) จึงทำให้ครูเข้าใจในวัตถุประสงค์ในการสอนพอสมควรแล้ว

๒. หลักสูตรวิชาภาษาจีน ผลจากการวิจัยพบว่าครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน เข้าใจเรื่องหลักสูตรวิชาภาษาจีนในระดับปานกลาง และงานที่ครูเห็นว่าจัดการเรียนการสอนในระดับมาก คือ ครูได้รับการชี้แจงให้เข้าใจหลักสูตรก่อนสอนและโรงเรียนได้กำหนดวิธีสอนตามหลักสูตรไว้ชัดเจน และมีการปรึกษาหารือเพื่อปรับปรุงหลักสูตรด้วย ซึ่งแสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจในเรื่องหลักสูตรมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๒๑ เป็นต้นมา โรงเรียนได้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๒๑ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทและวิธีการสอนจากที่เคยปฏิบัติอยู่เดิม (สุนทรวิวัฒน์ ๒๕๔๔ : ๑๕) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจัดให้มีการอบรมผู้บริหารและครูโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน

(ฝ่ายสถานศึกษาพิเศษ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๒๕๒๕ : ๑) เพื่อเป็นการกระตุ้นให้โรงเรียนเกิดการตื่นตัวในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ในเรื่องปัญหาของหลักสูตรวิชาภาษาจีน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับข้อสรุปของ ประยูร ริมตาล และคณะ (ประยูร ริมตาล และคนอื่น ๆ ๒๕๒๖ : ๑๒๐) ที่ว่าครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังไม่สามารถจัดการใช้หลักสูตรได้ก็พอ ครูใหญ่มองรับว่ายังไม่มี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรก็พอ อย่างไรก็ตามการที่ผลการวิจัยนี้พบว่าโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนมีปัญหาด้านหลักสูตรปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรวิชาภาษาจีนอาจจะยังไม่มี การปรับเปลี่ยนองค์ประกอบต่าง ๆ ให้ชัดเจนเหมือนกับหลักสูตรอื่น ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ให้โรงเรียนดำเนินการเอง ฉะนั้นการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ครูยึดแบบเรียนของนักเรียนเป็นหลักในการสอน (กรมสามัญศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ ๒๕๒๑ : ๑๑) มากกว่าจะพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับความ ต้องการของนักเรียน

ส่วนข้อที่มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นกันคือ ครูขาดแหล่งศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา ขาดความรู้และเทคนิคในการสอน อาจเนื่องมาจากโรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดหา และขาดการสนับสนุนจากทางราชการ (สวท พลายแก้ว ๒๕๓๓ : ๔๔) หรือมีเงินนั้นก็อาจเป็นเพราะผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญของเอกสาร ตำรา หรือแหล่งความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เนื่องจากขาดนักวิชาการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการศึกษา (สวท พลายแก้ว ๒๕๓๓ : ๔๓) ในโรงเรียนบางแห่งพบว่าเมื่อทางราชการส่งเอกสารต่าง ๆ ไปให้โรงเรียนแล้วผู้บริหารโรงเรียนมักจะเก็บไว้เฉย ๆ ไม่นำออกเผยแพร่ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า หรือบางแห่งก็ถูกทิ้งไว้เถะกะไม่เป็นที่ใครไม่ได้รับความสนใจจากครูในโรงเรียนและสูญหายชำรุดไปในที่สุด (กรรจิต กบมากรณ ๒๕๒๔ : ๗๔) นอกจากนี้ยังเป็นไปได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมิได้แนะนำแหล่งที่ครูสามารถไปศึกษาค้นคว้าได้จากกรณีพิเศษแนะนำในเรื่องตำราหนังสืออ่านประกอบ จึงเป็นสาเหตุทำให้โรงเรียนขาดตำรา ขาดความรู้ และเทคนิคในการสอนดังกล่าว

๓. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่าครูใหญ่จะครูสอนภาษาจีนได้จัดทำประมวลการสอนในระดับปานกลาง โดยครูเห็นว่าแผนการสอนมีความจำเป็นและได้ประโยชน์จากแผนการสอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ประมวลการสอน และโครงการสอนมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรตั้งแต่ ๒๕๒๐ ทำให้โรงเรียนต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาจีนตามไปด้วย ซึ่งผู้บริหารและครูจะต้องจัดทำแผนการสอน ประมวลการสอนขึ้นใหม่แต่เท่าที่ปรากฏว่าเมื่อพิจารณาปัญหาและความต้องการก็พบว่า โรงเรียนขาดแคลนประมวลการสอน ครูไม่มีความรู้และไม่สามารถสอนตามประมวลการสอนได้ ทั้ง ๆ ที่ครูต้องการประมวลการสอนที่ดีและอยากมีความรู้ในการจัดทำประมวลการสอนและอยากให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจัดทำขึ้นที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากว่าครูใหญ่เองก็ยังไม่สนใจและยังไม่อาจจะนำคณะครูให้มาร่วมกันจัดทำประมวลการสอนที่ดีขึ้นได้ ทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนก็ยังมีได้ประสานร่วมกับโรงเรียนและหน่วยศึกษานิเทศก์ให้ช่วยผู้บริหารและครูจัดทำประมวลการสอนที่ดีที่มีความละเอียดชัดเจนและยืดหยุ่นได้มากขึ้น เพื่อครูจะได้มีใช้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ จึงทำให้ปัญหาและความต้องการเรื่องนี้มีค่อนข้างมาก

๔. ตารางสอนวิชาภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและครูมีปัญหาเรื่องนี้พอสมควร โดยครูใหญ่เป็นผู้จัดทำตารางสอนให้ โดยปกติโรงเรียนเอกชนเกือบทุกประเภทผู้บริหารมีสิทธิและอำนาจในการสั่งการให้คณะครูปฏิบัติตามคำสั่ง เรื่องตารางสอนซึ่งโรงเรียนถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่ค่อยสลักสำคัญมากนัก โดยเฉพาะในโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งครูมักจะสอนประจำชั้นของคน ความยุ่งยากซับซ้อนของตารางสอนจึงมีน้อย ครูจึงไม่ต้องเข้าไปมีบทบาทมากนัก หากมีความจำเป็นครูก็สามารถเปลี่ยนแปลงตารางสอนในชั้นของคนใดตามความเหมาะสม

การที่คณะครูเห็นว่าชั่วโมงการเรียนภาษาจีนตามตารางสอนมีเพียงพอไม่มากนักตารางสอนยืดหยุ่นได้น้อย เนื้อหาที่กำหนดไว้ไม่เหมาะกับเวลาที่ไ้ร้บอนุญาต อาจเป็นเพราะเป็นผลมาจากวัตถุประสงค์ หลักสูตรและประมวลการสอนภาษาจีน ซึ่งคณะครูพอมีปัญหาอยู่บ้าง โดยเฉพาะในเรื่อง

ประมวลการสอนซึ่ง ไม่สมบูรณ์เล็กน้อย และไม่พร้อมที่ครูจะใช้วางแผนและกำหนดการสอนของตนเองได้ เมื่อมีกิจกรรมอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงทำให้เวลาที่จะไว้สอนภาษาจีนไม่เพียงพอ ส่วนเรื่องเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลาที่ได้รับอนุญาตนั้น ครูเป็นผู้สอนจึงมองเห็นปัญหาในเรื่องนี้มากกว่าผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน การสอนแบบใหม่ครูต้องการเวลาสำหรับฝึกหัดทำกิจกรรมกลุ่ม และปลูกฝังให้เกิดทัศนคติที่ดีในการเรียน ครูจึงอาจรู้สึกว่าจะมีก ะเพิ่มเวลาให้มากขึ้นอีก

๕. อุปสรรคการสอนภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่าอุปสรรคการสอนภาษาจีนยังมีน้อย การสร้างสื่อขึ้นในโรงเรียนและการใช้สื่อประกอบการสอนก็น้อยเช่นเดียวกัน ส่วนในเรื่อง การเชิญวิทยากรภายนอกเข้ามาช่วยสอนเกือบไม่มีเลย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียน เอกชนที่มีมาตรฐานในระดับปานกลางหรือพอใช้ มักจะมีงบประมาณเพื่อใช้จ่ายเพื่อการนอกร่าง จำกัด (สวท พลายแก้ว ๒๕๒๓ : ๕๔) หลายโรงเรียนถือว่า การซื้อ สร้างสื่อการสอนเป็นเรื่องหนักเป็ต้องไม่ประหยัด และเห็นว่าควรเป็นผู้จัดทำขึ้นใช้สอนในวิชาของตน ซึ่งครู ก็ถือว่า การสร้างสื่อการสอนเป็นการที่เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการสอนที่เป็นภาระหนักอยู่แล้ว ประกอบกับครูขาดความคิดสร้างสรรค์ในเรื่องสื่อการสอน ย่อมจะคงละเลยในเรื่องนี้เสีย จึงทำให้การใช้สื่อการสอนในห้องเรียนน้อย ส่วนในเรื่องการเชิญวิทยากรนั้น โรงเรียนเอกชน โดยทั่วไปไม่ไกรนิยมนการเชิญบุคคลภายนอกเข้าไปสอนในระดับประถมศึกษา เพราะเห็นว่า ไม่จำเป็นและเปลืองงบประมาณค่าตอบแทน ทั้งยังเป็นภาระในการรับรองอีกด้วย เรื่องเหล่านี้ จึงมีการปฏิบัติอยู่น้อยมาก และจะเป็นผลกระทบแก่ครูใหญ่และครูซึ่ง มีปัญหาเรื่องนี้พอควรโดยเฉพาะ ในเรื่องงบประมาณการจัดซื้อ ขาดบุคคลที่จะรับผิดชอบในการซ่อมสร้าง ทั้ง ๆ ที่มีอุปสรรคการสอน ประกอบวิชานี้ พอที่จะซื้อหามาได้ จึงทำให้เกิดความต่องการที่จะให้สำนักงานคณะกรรมการ ศึกษาเอกชน เป็นผู้ให้คำแนะนำการจัดหา บริการและให้ความรู้แก่ผู้บริหารและครูมากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้ก็คงมีผลมาจากฐานะการเงินของโรงเรียนดั่ง ไข่อภิปรายมาจวในข้างตน และ อาจมีผลมาจากอัตรากำลังในโรงเรียนเหล่านี้มีจำกัด ไม่สามารถที่จะจัดให้มีเจ้าหน้าที่สร้าง เก็บรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์การสอนได้ โดยเฉพาะวิชาภาษาจีนซึ่งต้องการรูปแบบลักษณะ

ของอุปกรณ์การสอนที่แตกต่างออกไปด้วย จึงทำให้โรงเรียนหันมาพึ่งพาอาศัยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษามากขึ้น

๖. แบบเรียนภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีปัญหาเรื่องนี้ในระดับปานกลางที่เป็นปัญหามาก คือขาดหนังสืออ่านประกอบ แบบเรียนใหม่ ๆ มีน้อย เนื้อหาที่ไม่ค่อยจะเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการสอนภาษาจีนยังไม่แพร่หลายในประเทศไทยมากนัก โรงเรียนยังถูกควบคุมโดยเหตุผลทางการเมืองและความมั่นคงของชาติ (ขำรง บัวศรี ๒๕๑๓ : ๒๓ - ๒๔) การที่มีโรงเรียนจำนวนน้อยทำให้พลังและความสนใจในการพัฒนาแบบเรียนหนังสืออ่านประกอบให้ก้าวหน้าทันสมัยมีน้อยกว่าภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส โรงเรียนส่วนใหญ่ยังคงใช้แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาอนุญาตเท่านั้น ถ้าจะใช้แบบเรียนอื่น ๆ ต้องขออนุญาตเป็นราย ๆ ไป (พิชัย รัตนพล ๒๕๑๓ : ๒๒๓) ทำให้เกิดความยุ่งยากและโรงเรียนเห็นว่าเป็นภาระโดยไม่จำเป็น นอกจากนี้ทั้งครูและครูใหญ่อาจจะไม่มีโอกาสได้ออกสำรวจแบบเรียนภาษาจีนใหม่ ๆ ในตลาดต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ ฮองกง และไม่มีโอกาสได้พิจารณาเปรียบเทียบความเหมาะสมของแบบเรียนที่ใช้อยู่และแบบเรียนใหม่ ๆ กับวัยและความสนใจของเด็ก ทำให้ขาดหนังสืออ่านประกอบที่ ๆ และใหม่ ๆ นำเรียนไปอย่างน่าเสียดาย จึงเห็นความสนใจมาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษามากขึ้น เพื่อให้ช่วยดำเนินการปรับปรุงแบบเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๗. การนิเทศการสอนภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่า ครูยังมีวิธีการสอนแบบเก่า อ่าน เขียน ท่องจำ ครูไม่ใคร่ได้รับการอบรมวิธีสอนใหม่ ๆ ขาดการดูงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน โรงเรียนไม่มีนิเทศ ครูใหญ่และครูหัวหน้าหมวดไม่ค่อยเข้าสังเกตการสอนและไม่ค่อยเข้าใจการนิเทศ ปัญหาในเรื่องนี้อาจสืบเนื่องมาจากจำนวนศึกษานิเทศภาษาจีนมีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน งบประมาณเพื่อการนิเทศก็มีจำกัด ประกอบกับศึกษานิเทศก็ได้รับความกระทบกระเทือนเนื่องจากขาดความมั่นใจในสถานภาพและอำนาจหน้าที่ของตน จึงมีความกระตือรือร้นในการทำงานน้อยลง (กล่า ทองขาว ๒๕๑๒ - ๑๔ - ๑๖) ทำให้ศึกษานิเทศก็ไม่สามารถเข้าไปนิเทศโรงเรียนตามความต้องการได้ คณะครูจึงต้องการหวังพึ่งหัวหน้าหมวดวิชาและครูใหญ่ก็ไม่ได้เต็มที่ เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ขาดความรู้ความเข้าใจในการนิเทศ มีภาระ

การงานมาก การนี้เหตุการณ์สวนจึงเป็นไปในรูปของการสำรวจตรวจสอบ หรือคำหิติเกี่ยว
มากกว่าที่จะให้ความช่วยเหลือจากสภาพที่เป็นจริง หรือที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ทำให้ครูมี
ความต้องการมีทัศนคติที่ก่อกำเริบเยี่ยงเยี่ยงพวกตนและแนะนำการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม
และยังต้องการให้ครูใหญ่มีความเข้าใจในเรื่องนี้มากขึ้นเพื่อจะก่อให้เกิดให้โรงเรียนสามารถช่วย
ตนเองได้

๔. การวัดผลและประเมินผลวิชาภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนได้มีการร่วมกัน
ออกข้อสอบและประเมินผลโดยเก็บคะแนนทุกครั้งที่ทำแบบฝึกหัด แต่พบว่าครูมีปัญหาเรื่องนี้พอควร
โดยเฉพาะมีปัญหาในเรื่องการขาดเอกสารคู่มือ อุปกรณ์การวัดผล ครูไม่ค่อยเข้าใจระเบียบการ
วัดข้อมูล ไม่ค่อยมีโอกาสวัดผลอย่างอิสระ การประสานงานระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดผล
ก็น้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการวัดผลการศึกษา ๒๕๐๔ คือ กำหนดให้ปีการวัดผลการสอนระหว่างปีไม่น้อยกว่าวิชาละ
๕ ครั้ง และให้แจ้งผลการสอบภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันเริ่มสอบ (สุภรณ์ ประดับแก้ว ๒๕๑๖
: ๕๒) ด้วยเหตุนี้โรงเรียนจึงต้องร่วมกันออกข้อสอบและ จัดให้มีการเก็บคะแนนให้มากกว่า
ที่กำหนดโดยปฏิบัติตามความเข้าใจของตนเอง ส่วนเรื่องระเบียบการวัดผล เอกสารคู่มือและ
วัสดุอุปกรณ์การวัดผลที่เป็นปัญหานั้นน่าจะจะเนื่องมาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
มิได้จัดทำระเบียบและคู่มือการวัดผลวิชาภาษาจีนอย่างชัดเจน และยังมีได้แจกจ่ายเผยแพร่อย่าง
เพียงพอ อีกประการหนึ่งอาจเป็นไปได้ว่าโรงเรียนได้รับไปแล้วแต่ครูใหญ่นำไปเก็บไว้ไม่ได้นำมา
เผยแพร่ให้ครูได้รับทราบและทำความเข้าใจ ด้วยคิดว่าคณะครูไม่น่าจะมีปัญหาในเรื่องนี้นัก
เพราะสามารถวัดผลได้ตามที่สอนไปหรืออาจเป็นเพราะว่าครูใหญ่และครูมีความรู้ในเรื่องนี้จำกัดมาก
ไม่สามารถเข้าใจระเบียบและคำชี้แจงต่าง ๆ ในคู่มือได้ชัดเจน เนื่องจากการวัดผลเป็นกระบวนการ
ที่ซับซ้อนและละเอียดอ่อน ผู้ที่สามารถประเมินผลได้ก็จะต้องมีความเข้าใจหลักเกณฑ์อย่างดีพอ
จากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้ครูใหญ่และครูต้องการความช่วยเหลือทางด้านการวัดผล และต้องการเข้า
รับการฝึกอบรม ต้องการเอกสารและเครื่องมือเพื่อนำมาใช้วัดผลการสอนวิชาภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้น และทำให้ต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน

เพื่อให้มีใช้ด้วย

๕. ในการเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิกับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ เมื่อพิจารณาความแตกต่างของโรงเรียนทั้งสองประเภทมีปัญหาแตกต่างกันทั้ง ๔ ด้าน และเมื่อเปรียบเทียบความต้องการของโรงเรียนทั้งสองประเภทแล้วพบว่าความต้องการความช่วยเหลือของโรงเรียนทั้งสองประเภทแตกต่างกัน ๔ ด้าน ดังนี้ ด้านวัตถุประสงค์ประสงค์ในการสอนภาษาจีน ด้านหลักสูตรวิชาภาษาจีน ด้านประมวลการสอนวิชาภาษาจีน และด้านการวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน ส่วนสาเหตุที่ทำให้มีปัญหาและความต้องการแตกต่างกันนั้นสอดคล้องกับข้อสังเกตของ พิรัช รัตนพล (พิรัช รัตนพล ๒๕๑๓ . ๑๔๓ - ๑๔๔) ที่ว่าโรงเรียนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของนั้นเป็นโรงเรียนใหญ่มีนักเรียนจำนวนมาก การจัดหาครูสอนก็เป็นครูที่มีวุฒิภาษาจีนดีกว่า และบุคลากรให้ความช่วยเหลือมากกว่า โรงเรียนมีฐานะการเงินดี โดยมีสมาคมให้การสนับสนุน สำหรับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของจะมีลักษณะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก และมีฐานะการเงินไม่ถนัดนัก โดยสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้โรงเรียนทั้งสองประเภทมีปัญหาและความต้องการแตกต่างกัน ส่วนความต้องการความช่วยเหลือที่ไม่แตกต่างกันของโรงเรียนทั้งสองประเภทในด้านการจัดการการสอนวิชาภาษาจีน ด้านอุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน และด้านการนิเทศวิชาภาษาจีน ซึ่งโรงเรียนได้ปฏิบัติในระดับน้อยและมีความต้องการความช่วยเหลือในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะว่าโรงเรียนทั้งสองประเภทไม่ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเรื่องเหล่านี้มากนักจึงได้อภิปรายมาแล้วในตอนต้น

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรเข้าไปช่วยเหลือโรงเรียนประเภทนี้อ่างใกล้ชิด เพื่อให้การนิเทศช่วยเหลือในปัญหาที่โรงเรียนประสบอยู่ให้มากกว่าเป็นอยู่ การนิเทศควรเน้นการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพราะจากผลการวิจัยโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนต้องการความช่วยเหลือทางวิชาการในระดับมากและมีปัญหาที่ต้องเผชิญอยู่ไม่น้อย จึงควรจัดศึกษานิเทศก์ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษาจีนแล้ววิธีสอนไปช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

๑.๒ ควรมีการทบทวนในเรื่องนโยบายและวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาจีนเสียใหม่โดยการทบทวนการพบปะระหว่างผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผู้บริหารโรงเรียนและตัวแทนครูเพื่อจะไต่ถามความต้องการและร่วมกันหาข้อยุติที่เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรมีการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาจีนด้วย เพราะเป็นความต้องการของผู้บริหารและครูที่จะให้มีการนำหลักสูตรไปสนองความต้องการของผู้เรียนและได้ทันสมัยยิ่งขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนน่าจะเป็นผู้ประสานงานและร่วมมือกันพิจารณาในเรื่องการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหาหลักสูตร แผนการสอนหรือประมวลการสอน แบบเรียน ระเบียบวิธีสอน อุปกรณ์การสอนและการประเมินผล โดยพยายามให้ผู้บริหารและครูร่วมมือกันปรับปรุงเองอาจจะมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัย ศูนย์พัฒนาหลักสูตรจากกรมวิชาการ หรือศึกษานิเทศมาช่วยเหลือ ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อที่จะช่วยตัวเองได้ในโอกาสต่อไป

๑.๓ ควรจัดการอบรมสัมมนา หรือประชุมทางวิชาการอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้ผู้บริหารและครูที่สอนภาษาจีน ได้พบปะสังสรรค์และเปลี่ยนความรู้และปัญหาซึ่งกันและกันและเพื่อรับทราบความก้าวหน้าทางวิชาการ วิธีสอนและเทคนิคใหม่ ๆ ในการสอนภาษาจีนเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ และเป็นการบำรุงขวัญของบุคคลเหล่านั้นด้วย นอกจากนี้ควรมีการ

แนะนำวิธีการจัดการการสอนแบบใหม่ ๆ วิธีนำอุปกรณ์การสอนแนะนำหนังสือเรียน หรือหนังสืออ่านประกอบภาษาจีนใหม่ ๆ ให้รู้จักอย่างกว้างขวาง

๑.๔ ควรทำหน้าที่ประสานงานให้มีการพัฒนาทั้งในประเทศและต่างประเทศของคณะกรรมการและครูที่สอนภาษาจีน เพื่อให้มีการศึกษาคูงานของโรงเรียนสาธิตที่มีชื่อเสียงศึกษาคูงานในโรงเรียนที่สอนภาษาจีนในสิงคโปร์ ปีนัง หรือฮ่องกง ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายไม่มากนัก และสามารถจัดได้ในระหว่างปิดภาคฤดูร้อน ซึ่งผู้บริหารและครูไม่มีการเรียนการสอนแล้ว โดยวิธีนี้ผู้บริหารและครูยังสามารถสำรวจและรวบรวมหนังสือเรียน และหนังสืออ่านประกอบที่สามารถนำมาใช้ส่งเสริมทักษะการอ่านการใช้ภาษาของนักเรียนได้ยิ่งขึ้น

๑.๕ ควรจัดอบรมผู้บริหารและหัวหน้าหมวดให้มีความรู้ในเรื่องการนิเทศการศึกษาให้มากขึ้น เพื่อที่จะได้ให้ความช่วยเหลือหรือแสวงหาความร่วมมือจากแหล่งอื่นมาช่วยเหลือโรงเรียนให้มากขึ้น

๑.๖ ควรขอความร่วมมือจากสำนักทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ช่วยอบรมเรื่อง การวัดผลและการทำข้อสอบภาษาจีนแก่คณะกรรมการสอนภาษาจีน และการจัดให้มีการร่วมมือในการจัดทำข้อสอบภาษาจีนร่วมกันหลาย ๆ แบบ เว้นแต่เวียนและใช้ร่วมกันดำเนินไปได้ให้สำนักทดสอบทางการศึกษาปรับปรุงเพื่อให้เป็นข้อสอบที่มีมาตรฐานยิ่งขึ้น

๑.๗ ควรให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียนราษฎรที่สอนภาษาจีนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการสอน

๒. ขอเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

๒.๑ ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมครูทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่เสียใหม่โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในการทำหลักสูตรจากภาควิชาหลักสูตรการสอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หรือของ คุรุสภาลงกรมมหาวิทยาลัย หรือจากกรมวิชาการมาช่วยให้คำแนะนำ และตอบคำถามที่คณะครูของโรงเรียนยังสงสัยอยู่ นอกจากนี้ยังสามารถรวบรวมปัญหาต่าง ๆ ของครู เพื่อขอความช่วยเหลือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนต่อไป

๒.๒ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้คณะครูมีส่วนร่วมและมีอิสระในการจัดการการสอนให้มากขึ้น เนื่องจากคณะครูต้องการให้ตารางสอนมีความยืดหยุ่นมากขึ้นเพื่อสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลา และบทเรียนให้มากยิ่งขึ้น

๒.๓ ผู้บริหารควรออกสำรวจตลาด และแสวงหาความช่วยเหลือในเรื่องหนังสือแบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ คู่มือครู อุปกรณ์การสอน แบบทดสอบ แบบฝึกหัด อาจจะโดยแจ้งความประสงค์กับร้านจำหน่ายหนังสือใหม่ ๆ หรือขอความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาที่สอนภาษาจีนในต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ ปีนังและฮ่องกง เพื่อขอรายชื่อหรือตัวอย่างหนังสือเข้ามาศึกษาหรือเก็บไว้ในห้องสมุด หรืออาจจะติดต่อขอจากสถานทูตจีน สิงคโปร์มาบ้างก็ได้

๒.๔ ผู้บริหารและหัวหน้าสาขาวิชา ควรศึกษาหาความรู้ในเรื่องกรณีศึกษาเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียนให้มากขึ้น อาจจะโดยขอเข้าฟังการสนทนาวิทยานิเทศการศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในช่วงฤดูร้อนหรือภาคค่ำ เพื่อที่จะนำความรู้และเทคนิคไปใช้ในการช่วยเหลือครู หรือแสวงหาความช่วยเหลือจากแหล่งอื่นใดแก่ครูให้มากขึ้น

๒.๕ ผู้บริหารควรจัดให้มีการรวมกลุ่มโรงเรียนที่สอนภาษาจีน และจัดให้มีการร่วมมือในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรจัดทำประมวลการสอนพิจารณาแบบเรียนหรือหนังสืออ่านประกอบร่วมกัน รวมทั้งพิจารณาออกข้อสอบไว้เพื่อแลกเปลี่ยนหรือไว้ใช้ร่วมกัน โดยอาจจะขอความร่วมมือจากสำนักทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร หรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

๒.๖ ผู้บริหารและครู ควรสร้างสัมพันธ์กับผู้บริหารให้มากขึ้น เพื่อจะได้ช่วยเหลือทางด้านการร่วมมือ ทางด้านการเงิน และความช่วยเหลืออื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพทางการเรียนการสอนภาษาจีนให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังควรมีการศึกษาวิจัยความคาดหวังและความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อหลักสูตรการสอนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

๑. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีนทุกประเภท
๒. ควรมีการศึกษาวิจัยความรู้ความเข้าใจของครูและผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับงานด้านวิชาการด้านต่าง ๆ ก็น่าสนใจที่สุด ประมวลการสอนและโครงการสอนด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและให้การนิเทศให้ตรงตามสภาพเป็นจริง
๓. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาจีนของนักเรียน และติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนที่ได้เรียนภาษาจีนมาแล้ว
๔. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติ และความภาคภูมิใจของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบัน
๕. ควรศึกษาวิจัยคุณภาพของแบบเรียนและอุปกรณ์การสอนภาษาจีนว่ามีคุณภาพเพียงใด และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนหรือไม่ เพื่อหาทางพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม
๑

บรรณานุกรม

- กอ สวัสดิ์พานิชย์ "หลักและเป้าหมายในการนิเทศการศึกษา" วารสารสามัญศึกษา
ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖, หน้า ๑๔ - ๕๖
- เกรียง เอี่ยมสกุล "ลูกจีนในประเทศไทย" เอกสารวิจัยส่วนภูมิภาค วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร ๒๕๐๖ - ๒๕๑๗, ๑๖๓ หน้า อักสำเนา
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน "โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน" ๒๕๒๕,
๖ หน้า อักสำเนา
- _____ สถิติโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน ๒๕๒๔, ๔๔ หน้า
- _____ สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๒๔, ๒๕๒๕, ๔๔ หน้า
- _____ โรงเรียนเอกชน ๒๕๒๖, ๔๕ หน้า
- กรรจิต กษมากรณ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสิงห์บุรี ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
๒๕๒๔, ๑๑๖ หน้า อักสำเนา
- ชำนาญ เงินทอง การบริหารวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๑, ๑๗๓ หน้า อักสำเนา
- ธำรง บัวศรี ทฤษฎีหลักสูตร ตอนที่ ๒ โครงการพัฒนาการศึกษา ๒๕๐๔, ๒๑๖ หน้า
- _____ หลักการศึกษา แพทย์พิทยา ๒๕๐๖, ๕๖ หน้า
- _____ โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนกับความมั่นคงแห่งชาติ วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร ๒๕๑๗, ๑๒๗ หน้า อักสำเนา
- วิญญู สาร หลักบริหารการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ ๒ วัดนาพานิช ๒๕๑๖, ๒๔๕ หน้า

ลวน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีติการพิมพ์ ๒๕๒๔,
๒๕๒ หน้า

วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร และ สพิษฐา ธีระกุล การบริหารโรงเรียนและการนิเทศ
การศึกษาเบื้องต้น ขนิษฐาการพิมพ์ ๒๕๒๓, ๑๔๗ หน้า

วิจิตร ศรีสะอาน การบริหารโรงเรียน สมาคมเผยแพร่วิทยาการศึกษาระดับประถมศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๑๔
หน้า ๔ - ๑๐ (อักษราเนนา)

พิชัย รัตนพล ชาวจีนในประเทศไทย สำนักพิมพ์แพรววิทยา ๒๕๑๗, ๒๕๔ หน้า

สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๒๐
เอราวัณการพิมพ์ ๒๕๒๐, ๑๕ หน้า

สามัญศึกษา, กรม หน่วยศึกษานิเทศก์ คู่มือครูใหญ่ประถมศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๔, ๒๒๕ หน้า

สามัญศึกษา, กรม หน่วยศึกษานิเทศก์ คู่มือการนิเทศการให้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๐

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๐, ๒๔๑ หน้า

สุกรณ์ ประดับแก้ว คู่มือการวัดผลประถมศึกษา วัฒนาพานิช ๒๕๑๖, ๔๑๔ หน้า

สุภาพ วาดเขียน และ อรพินธ์ โภชนากา การประเมินผลการเรียนการสอน พิมพ์ครั้งที่ ๒
ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๒๐, ๗๗ หน้า

สุนน อมรวิวัฒน์ "โฉมหน้าของหลักสูตรประถมศึกษาฉบับใหม่" ประชาศึกษา ๓.๑๑ - ๑๕
กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

สุมิตร คุนานุกร หลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ ๔ สยามสยาม ๒๕๒๓, ๒๗๑ หน้า

อ่ำรุ่ง จันทวนิช "การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการประถมศึกษา" วารสารการศึกษาระดับชาติ

๑ : ๑๓ - ๓๑ ตุลาคม - พฤศจิกายน ๒๕๒๒

เอกวิทย์ ณ ถลาง "การบริหารวิชาการ" ในรายงานการประชุมตรวจการศึกษาระดับ
วิทยาการจังหวัด โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๖, ๑๑๓ หน้า

Best, John W. Research in Education. 2nd ed., New Jersey, Prentice Hall, Englewood Cliff, 1970, 399 p.

Dutton Wilber H. The Modern Elementary School Curriculum, and Methods, New York, Rinehart and Company, 1959.

Ferguson George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 3rd. ed. New York, Mc Graw - Hill, 1976, 579 p.

Fries Charles C, Teacher and Learning English as a Foreign Language Ann Arbor, University of Michigan Press, 1956. 153 p.

ภาคผนวก

(สำเนา)

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ วก.๒๔๗/๒๕๐๕

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรภาษาจีนในชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓ ไปแล้ว และหลักสูตรดังกล่าวมีหลักเกณฑ์ผ่อนผันให้โรงเรียนสอนวิชาหัตถศึกษา หรือภาษาอื่นเพิ่มเติมขึ้นจากอัตราเวลาเรียนที่กำหนดไว้ โดยจะต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อนนั้น กระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาแล้วเห็นควรกำหนดหลักสูตรภาษาจีนชั้นใช้เพื่อประโยชน์แห่งการผ่อนผัน โรงเรียนราษฎร์ ประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งขอทำการสอนภาษาจีนด้วยนั้น ให้ดำเนินการสอนตามหลักสูตรภาษาจีนดังที่ปรากฏท้ายคำสั่งนี้

สั่ง ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๐๕

(ลงนาม) ปิ่น มาลากุล

(ม.ล. ปิ่น มาลากุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวพอกุ สุวรรณทัต)

นักวิชาการศึกษา ๖

๓๐ มี.ค. ๒๕๒๒

หลักสูตรภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔

ความมุ่งหมาย

การสอนภาษาจีนในชั้นประถมศึกษาตอนต้นนี้ ก็เพื่อให้เด็กมีความรู้และทักษะในภาษาจีนพอที่จะใช้ในชีวิตประจำวันได้ตามสมควร

รายการสอน

อ่าน

ให้สามารถอ่านออกเสียงเป็นสำเนียงภาษาจีนกลางได้ถูกต้อง เข้าใจ ความหมายของคำที่อ่าน สอน ให้หัดอ่านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ได้ถูกต้อง

คัด

ให้รู้หลักการลากเส้นในการเขียนตัวหนังสือที่ถูกต้อง และให้รู้จักรักษาความสะอาด รู้จักการวางช่องไฟให้เป็นระเบียบ หนังสือที่ใช้สอนคัดให้ใช้ตามแบบเรียนที่กำหนดให้

เขียน

ให้นักเรียนหัดเขียนตามคำบอก โดยการเขียนเป็นคำ วลี ประโยคให้ถูกต้องตามหนังสือเรียนที่กำหนดให้

แต่ง - จดหมาย

ให้หัดแต่งประโยคง่าย ๆ และเติมคำในช่องว่างให้ได้ความ หัดแต่งความตามหัวข้อง่าย ๆ ได้ตามสมควร หัดเขียนจดหมายส่วนตัวให้ถูกต้อง

หมายเหตุ

การสอนภาษาจีนนี้โรงเรียนใดประสงค์จะสอนเป็นสำเนียงอื่น ๆ ด้วยก็อาจทำได้
สำเนาถูกต้อง

(นางสาวพอญ สุวรรณทัต)

นักวิชาการศึกษา ๖ ๓๐ มี.ค.๒๕๒๒

แบบเรียนภาษาต่างประเทศ หมวดวิชาภาษาจีน

ให้โรงเรียนราษฎรที่สอนภาษาจีนเลือกแบบเรียนชุดใดชุดหนึ่ง ดังต่อไปนี้

<u>ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑</u>	ชุดที่หนึ่ง	๑. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินคู่เป็น
ตอนต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของกระทรวงศึกษาธิการ
๒. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินคู่เป็น เล่ม ๑
ตอนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของกระทรวงศึกษาธิการ
๓. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินคู่เป็น เล่ม ๑
ตอนปลาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของกระทรวงศึกษาธิการ
	ชุดที่สอง	๑. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินเค่อเป็น เล่ม ๑
ตอนต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของกระทรวงศึกษาธิการ
๒. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินเค่อเป็น เล่ม ๑
ตอนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของกระทรวงศึกษาธิการ
๓. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินเค่อเป็น เล่ม ๑
ตอนปลาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของกระทรวงศึกษาธิการ
<u>ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒</u>	ชุดที่หนึ่ง	๑. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินคู่เป็น เล่ม ๒
ตอนต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ของกระทรวงศึกษาธิการ
๒. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินคู่เป็น เล่ม ๒
ตอนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ของกระทรวงศึกษาธิการ
๓. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินคู่เป็น เล่ม ๒
ตอนปลาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ของกระทรวงศึกษาธิการ
	ชุดที่สอง	๑. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินเค่อเป็น เล่ม ๒
ตอนต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ของกระทรวงศึกษาธิการ
๒. แบบสอนอ่านภาษาจีน หวาเหวินเค่อเป็น เล่ม ๒
ตอนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ของกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

๑๐ มกราคม ๒๕๒๖

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๔ ชุด

ด้วย นางสาวนพวรรณ กุลคันทน์ นักวิชาการศึกษา ๕ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จะทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน" สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พิจารณาแล้วเห็นการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในการวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านและครูสอนภาษาจีนอีกจำนวน ๓ คน ใ้โปรดตอบแบบสอบถาม แล้วส่งไปยัง นายสุนทร วนิชเสถียร ฝ่ายสถานศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ภายในวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๒๖ ด้วย หวังว่าคงได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สุนทร วนิชเสถียร

(นายสุนทร วนิชเสถียร)

หัวหน้าสายโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด ๒๐ หน้า แบ่งเป็นสามตอน คือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ ๒ การจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ ๓ ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน แบ่งเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๓.๑ ปัญหาการสอนภาษาจีน

ตอนที่ ๓.๒ ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน

ในแต่ละตอน คือ ตอนที่ ๒ ตอนที่ ๓.๑ และตอนที่ ๓.๒ นั้น จะถามเกี่ยวกับงานทั้งแปดด้าน คือ

- ก. วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน
- ข. หลักสูตรวิชาภาษาจีน
- ค. ประมวลการสอนภาษาจีน
- ง. ตารางสอนวิชาภาษาจีน
- จ. อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน
- ฉ. แบบเรียนวิชาภาษาจีน
- ช. การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน
- ฎ. การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน

ตอนที่ ๓.๓ ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการ
ความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน

๒. โปรดตอบให้ครบทุกข้อด้วยความเป็นจริงตามความรู้สึกของท่าน
๓. ไม่ต้องระบุชื่อผู้ตอบ

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัว

โปรดอ่านแบบสอบถามทีละข้อ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในข้อ ()
หน้าข้อความซึ่งตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ตัวอย่าง เพศ () ชาย () หญิง

จากตัวอย่างใส่เครื่องหมาย (✓) ชายแสดงว่าผู้ตอบเป็นเพศชาย

๑. ปัจจุบันโรงเรียนเป็นของ

() เอกชน

() สมาคมหรือมูลนิธิ

๒. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง

() ครูใหญ่

() ครูสอนภาษาจีน

๓. วุฒิทางการศึกษาภาษาจีน

() ป.๗

() ม.๓

() เทียบไม่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

() ปริญญาตรีหรือเทียบไม่สูงกว่าปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

๔. วุฒิสภา

() ป.๔

() ป.๙

() ม.๖ หรือ ม.ศ.๓ หรือเทียบเท่า

() ม.๔ หรือ ม.ศ.๕ หรือเทียบเท่า

ตอนที่ ๒ การจัดการเรียนการสอน

ท่านเห็นว่าโรงเรียนของท่านมีการปฏิบัติการในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด
โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุดในโรงเรียน
ของท่านในแต่ละข้อเพียงข้อเดียว

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด หรือไม่มี
	ก. <u>วัตถุประสงค์การสอนภาษาจีน</u>					
๑	การสอนระบุวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจน					
๒	มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมอย่างละเอียด					
๓	วัตถุประสงค์หลักให้อ่านออกเขียนได้					
๔	ความสามารถสอนได้ตามวัตถุประสงค์					
	ข. <u>หลักสูตรวิชาภาษาจีน</u>					
๑	มีหลักสูตรกำหนดไว้ชัดเจน					
๒	ครูได้รับการชี้แจงให้เข้าใจหลักสูตร การสอน					
๓	มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการพัฒนา หลักสูตร					

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับปฏิบัติ				น้อยที่สุด หรือไม่มี
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	
	ค. <u>ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ครูได้รับการสนับสนุนให้จัดทำแผนการสอน	.	.			
๒	ครูได้รับประโยชน์จากแผนการสอน		.			
๓	แผนการสอนมีความจำเป็นแก่ครู		.			
	ง. <u>ตารางสอนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ครูใหญ่เป็นผู้จัดทำตารางสอน					
๒	ครูมีส่วนร่วมช่วยในการจัดทำตารางสอน				.	
๓	จำนวนชั่วโมงเรียนตามตารางสอนภาษาจีน จัดไว้เพียงพอ					
๔	ตารางสอนสามารถยืดหยุ่นได้					
	จ. <u>อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	มีการใช้สื่อช่วยสอนวิชาภาษาจีน	.	.		.	
๒	ผู้บริหารสนใจจัดหาสื่อการสอนวิชาภาษาจีน					
๓	มีการช่วยกันสร้างสื่อการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีน					
๔	โรงเรียนมีที่เก็บสื่อการเรียนสำหรับสอนวิชา ภาษาจีน					

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับปฏิบัติ				น้อยที่สุด หรือไม่มี
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	
๕	มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญชาวจีนมาช่วยสอน หรือเป็นวิทยากร เป็นครั้งคราว					
	ฉ. <u>แบบเรียนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	สอนตามแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้					
๒	แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
๓	มีหนังสือแบบเรียนใหม่ ๆ ของต่างประเทศ เข้ามาใช้					
๔	มีหนังสืออ่านประกอบประเภทนิทาน การ์ตูน ภาษาจีนให้เด็กฝึกอ่าน					
๕	มีการเล่นนิทานภาษาจีนในชั้นเรียนหรือใน ห้องสมุด					
	ซ. <u>การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ครูได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีสอน แบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ					
๒	มีการพาครูไปดูการสอนภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนตัวอย่าง					
๓	มีการเผยแพร่เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการ สอนวิชาภาษาจีน					
๔	มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาในการสอน วิชาภาษาจีน					

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด หรือไม่มี
๕	หัวหน้าสายคอยช่วยเหลือคณะครูอยู่เสมอ					
๖	ครูใช้วิธีสอนแบบเก่า คือ อ่าน เขียน และท่องจำ					
๗	ครูยังทำโทษนักเรียนโดยวิธีต่าง ๆ					
๘	มีการจัดโควต้าให้ครูไปศึกษาต่อชั้นสูง ทั้งในและต่างประเทศ					
๙	มีการหมุนเวียนครูสอนนักเรียนให้ทั่วทุกชั้น					
๑๐	มีการจัดให้ครูสอนตามนักเรียนที่เลื่อนชั้นให้สูงขึ้น					
	๗. <u>การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ประเมินผลการเรียนโดยวิธีสอบเก็บคะแนน					
๒	ครูทุกคนร่วมออกข้อสอบทุกครั้งที่มีการสอบ					
๓	มีการเก็บคะแนนทุกครั้งที่ทำแบบฝึกหัด					
๔	ครูเข้าใจวิธีการประเมินผลตามหลักสูตรใหม่					
๕	ครูได้รับการอบรมวิธีการประเมินผล					

ตอนที่ ๓ ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน

ตอนที่ ๓.๑ ปัญหาการสอนภาษาจีน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหาที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุด
ในโรงเรียนของท่านในแต่ละข้อเพียงข้อเดียว

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด หรือไม่มี
	ก. <u>วัตถุประสงค์การสอนภาษาจีน</u>					
๑	ครูขาดความรู้ความเข้าใจ ในวัตถุประสงค์ของวิชานี้					
๒	ครูใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจใน วัตถุประสงค์ของวิชานี้					
๓	รัฐไม่ให้การสนับสนุนการสอนวิชาภาษาจีน					
	ข. <u>หลักสูตรวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ครูขาดความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร					
๒	ครูใหญ่ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับจุด มุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหาของ หลักสูตร					

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา				น้อยที่สุด หรือไม่มี
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	
๓	ครูขาดแหล่งศึกษากันกว่าเอกสาร และตำรา					
๔	ครูขาดความรู้ทางเทคนิควิธีในการสอน ตามหลักสูตรวิชาภาษาจีน					
๕	หลักสูตรไม่สนองความต้องการของผู้เรียน และสภาพปัจจุบัน					
	ค. <u>ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	โรงเรียนขาดแคลนประมวลการสอนวิชา ภาษาจีน					
๒	ครูไม่สามารถสอนตามประมวลการสอน วิชาภาษาจีนได้					
๓	ไม่มีผู้มีความรู้ในการจัดทำประมวลการสอน อย่างถูกต้อง					
	ง. <u>ตารางสอนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ตารางสอนจัดไว้ไม่เหมาะสม					
๒	เนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับ เวลาที่ได้รับอนุญาต					
๓	ครูใหญ่ขาดความเข้าใจในหลักการจัด ตารางสอนที่ดี					
๔	ขาดครูที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธี จัดตารางสอนที่ดี					

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุดหรือไม่มี
	จ. <u>สื่อการสอนวิชาภาษาจีน</u> ๑ ขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน ๒ ไม่สามารถจัดหาสื่อการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาจีนได้ ๓ ขาดงบประมาณที่จะสนับสนุนให้การจัดหาสื่อการเรียน ๔ ขาดผู้มีความสามารถในการซ่อมสร้างสื่อการเรียน ฉ. <u>แบบเรียนวิชาภาษาจีน</u> ๑ แบบเรียนภาษาจีนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้มีเนื้อหามากเกินไป ๒ แบบเรียนภาษาจีนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้นั้นมีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับสภาพในปัจจุบัน ๓ ขาดแคลนหนังสือประกอบการเรียนการสอน ๔ ขาดความรู้ความเข้าใจในแบบเรียนและการเรียนที่ใช้อยู่					

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด หรือไม่มี
	ข. <u>การนิเทศวิชาภาษาจีน</u> ๑ ครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชาภาษาจีนขาดการสังเกตการสอนของครู ๒ ครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชาภาษาจีนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครู ๓ ไม่มีผู้ให้การนิเทศการสอนเฉพาะวิชาภาษาจีน ฅ. <u>การประเมินผลวิชาภาษาจีน</u> ๑ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล ๒ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบว่าด้วยการวัดผล ๓ การวัดผลบางชั้นเรียนขาดการประสานงานระหว่างผู้เกี่ยวข้อง ๔ ครูไม่มีโอกาสวัดผลหรือจัดทำข้อสอบได้อย่างอิสระ ๕ โรงเรียนขาดเอกสารคู่มือและวัสดุอุปกรณ์ในการวัดและประเมินผล					

ตอนที่ ๓.๒ ความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความต้องการที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุด
ในโรงเรียนของท่าน ในแต่ละข้อเพียงข้อเดียว

ข้อ	ความต้องการ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ก. <u>วัตถุประสงค์การสอนภาษาจีน</u>					
๑	ต้องการมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและการสอนอย่างชัดเจน					
๒	ต้องการให้ผู้บริหารมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและการสอน					
๓	ต้องการให้มีการทบทวนวัตถุประสงค์					
	ข. <u>หลักสูตรวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ต้องการได้รับการอบรมทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชานี้					
๒	ต้องการให้ สช. ร่วมกับครูปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพปัจจุบัน					
๓	ต้องการให้ผู้บริหารช่วยเหลือครูให้มากขึ้น					
	ค. <u>แผนการสอนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ต้องการมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนอย่างถูกต้อง					
๒	ต้องการให้ผู้บริหารสามารถแนะนำแผนการจัดทำแผนการสอนที่ถูกต้อง					

ข้อ	ความต้องการ	ระดับความต้องการ				น้อยที่สุด
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	
๓	ต้องการให้ สช. จัดอบรมเรื่องการจัดทำ แผนการสอนที่ถูกต้อง					
๔	ต้องการให้ สช. จัดทำคู่มือในการจัด กิจกรรมการสอน					
	ง. <u>ตารางสอนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ต้องการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำ ตารางสอน					
๒	ต้องการให้ผู้บริหารจัดทำตารางสอนให้ ยืดหยุ่นได้					
	จ. <u>สื่อการเรียนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ต้องการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำสื่อ การเรียนวิชาภาษาจีน					
๒	ต้องการให้ สช. จัดอบรมการจัดทำและ การใช้สื่อการเรียน					
๓	ต้องการให้ผู้บริหารจัดหาสื่อการเรียน ให้เหมาะสมและเพียงพอ					
๔	ต้องการให้มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบ และซ่อมสร้างสื่อการเรียนโดยเฉพาะ					

ข้อ	ความต้องการ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ฉ. <u>แบบเรียนวิชาภาษาจีน</u> ๑. ต้องการที่จะใช้แบบเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันซึ่งเหมาะสมอยู่แล้วสอนต่อไป ๒. ต้องการให้ สช.ปรับปรุงแบบเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากขึ้น ๓. ต้องการให้ผู้บริหารจัดหาหนังสือเรียนหนังสืออ่านประกอบและ คู่มือครูมาใช้ได้เพียงพอ ๔. ต้องการจัดหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ในห้องสมุด ซ. <u>การนิเทศวิชาภาษาจีน</u> ๑. ต้องการให้ครูใหญ่นิเทศการสอนบ้าง ๒. ต้องการให้ศึกษานิเทศก์แนะนำการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ๓. ต้องการให้ครูใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ฅ. <u>การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน</u> ๑. ต้องการได้รับการอบรมวิธีการวัดผลการเรียนการสอน					

ตารางแสดงทัศนะของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนใน
โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของกับโรงเรียนที่
มีเอกชนเป็นเจ้าของ

ที่	การจัดการเรียนการสอน	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		(N ₁ = ๓๒ คน)		(N ₂ = ๑๖๘ คน)	
		$\bar{X}_1$	S ₁	$\bar{X}_2$	S ₂
	ก. <u>วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน</u>				
๑	การสอนระบุวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจน	๓.๖๔๔	๐.๘๕๐	๓.๑๗๔	๐.๖๑๒
๒	มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมอย่างละเอียด	๓.๒๐๘	๐.๘๕๕	๒.๘๗๕	๐.๗๔๔
๓	วัตถุประสงค์เล็กให้อ่านออกเขียนได้	๔.๔๐๓	๐.๖๘๕	๓.๘๒๑	๐.๘๐๗
๔	ครูสามารถสอนได้ตามวัตถุประสงค์	๒.๔๗๒	๐.๗๖๔	๓.๒๔๒	๐.๖๔๕
	รวม	๓.๔๔๔	๐.๘๔๓	๓.๒๔๑	๐.๖๒๗
	ข. <u>หลักสูตรวิชาภาษาจีน</u>				
๑	มีหลักสูตรกำหนดไว้ชัดเจน	๔.๐๘๓	๐.๖๒๒	๓.๗๑๔	๐.๗๔๓
๒	ครูได้รับการชี้แจงให้เข้าใจหลักสูตรก่อนทำการสอน	๓.๗๕๐	๐.๗๖๕	๓.๕๔๔	๐.๖๔๔
๓	มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการพัฒนา — หลักสูตร	๓.๐๖๔	๐.๘๑๑	๒.๔๘๒	๐.๘๑๑
	รวม	๓.๖๓๓	๐.๘๑๖	๓.๒๔๔	๐.๕๔๗
	ค. <u>ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน</u>				
๑	ครูได้รับการสนับสนุนให้ทำแผนการสอน	๓.๔๕๘	๐.๖๗๐	๓.๒๓๘	๐.๗๒๘
๒	ครูได้ประโยชน์จากแผนการสอน	๓.๘๘๔	๐.๕๑๔	๓.๓๖๔	๐.๗๓๔
๓	แผนการสอนมีความจำเป็นแก่ครู	๔.๑๑๐	๐.๘๖๕	๓.๗๐๘	๐.๖๔๕
	รวม	๓.๖๘๓	๐.๘๑๔	๓.๓๘๓	๐.๕๕๖

ที่	การจัดการ เรียนการสอน	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		(N_1 = ๗๒ คน)		(N_2 = ๑๖๘ คน)	
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2
ง. ตารางสอนวิชาภาษาจีน					
๑	ครูใหญ่เป็นผู้จัดการการสอน	๔.๗๒๒	๑.๕๑๐	๓.๔๔๐	๐.๘๖๕
๒	ครูมีส่วนช่วยในการจัดการการสอน	๒.๔๓๑	๑.๒๐๘	๒.๕๔๖	๐.๘๔๓
๓	จำนวนชั่วโมงเรียนตามตารางสอนภาษาจีนจัดไว้เพียงพอ	๑.๖๔๔	๐.๘๑๖	๒.๕๕๘	๐.๘๔๔
๔	ตารางสอนสามารถยืดหยุ่นได้	๑.๓๓๓	๐.๘๐๕	๒.๕๔๘	๐.๘๓๔
	รวม	๒.๕๔๕	๐.๘๔๕	๒.๘๓๓	๐.๕๓๒
จ. อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน					
๑	มีการใช้สื่อการสอนช่วยในการสอนภาษาจีน	๑.๘๔๓	๑.๐๑๖	๑.๓๘๐	๐.๗๖๒
๒	ผู้บริหารสนใจจัดหาสื่อการสอนวิชาภาษาจีน	๒.๖๑๑	๐.๘๔๘	๒.๑๓๓	๒.๘๕๕
๓	มีการช่วยกันสร้างสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน	๒.๓๐๖	๐.๘๘๒	๒.๐๓๖	๐.๘๖๑
๔	โรงเรียนมีที่เก็บสื่อการเรียนสำหรับสอนวิชาภาษาจีน	๒.๗๒๒	๑.๐๑๐	๒.๒๕๐	๐.๗๔๓
๕	มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญชาวจีนมาช่วยสอนหรือเป็นวิทยากรเป็นครั้งคราว	๑.๒๐๘	๐.๖๔๕	๑.๓๘๓	๐.๘๔๐
	รวม	๒.๑๓๘	๐.๕๘๐	๑.๙๒๕	๐.๕๕๓
ฉ. แบบเรียนวิชาภาษาจีน					
๑	สอนตามแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด	๔.๘๓๕	๐.๕๒๕	๔.๖๑๕	๐.๖๖๔
๒	แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	๒.๖๖๓	๑.๐๐๓	๒.๕๔๐	๐.๘๘๐

ที่	การจัดการเรียนการสอน	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		(N_1 = ๓๒๒ คน)		(N_2 = ๑๖๘ คน)	
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2
๓	มีหนังสือแบบเรียนใหม่ ๆ ของต่างประเทศเข้ามาใช้	๑.๑๓๘	๐.๕๒๑	๑.๓๐๘	๐.๕๔๕
๔	มีหนังสืออ่านประกอบประเภทนิทาน การ์ตูนภาษาจีนให้เด็กฝึกอ่าน	๑.๓๘๕	๐.๖๘๓	๒.๑๖๓	๐.๘๒๔
๕	มีการเล่านิทานภาษาจีนในชั้นเรียนหรือในห้องสมุด	๑.๘๔๓	๐.๘๑๖	๒.๒๙๘	๐.๙๘๖
	รวม	๒.๒๐๑	๐.๓๘๑	๒.๕๔๓	๐.๓๖๕
ข. การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน					
๑	ครูได้รับกำรฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนแบบใหม่อยู่เสมอ	๑.๕๕๒	๐.๘๒๑	๑.๖๔๘	๐.๖๓๕
๒	มีการพาครูไปดูการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนตัวอย่าง	๑.๑๕๓	๐.๖๒๐	๑.๒๕๖	๐.๕๙๙
๓	มีการเผยแพร่เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาจีน	๑.๑๘๑	๐.๕๑๓	๑.๓๒๓	๐.๕๖๓
๔	มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาในการสอนภาษาจีน	๒.๘๓๕	๐.๘๐๘	๒.๕๓๓	๐.๙๐๕
๕	หัวหน้าสายคอยช่วยเหลือคณะครูอยู่เสมอ	๓.๓๑๘	๐.๓๘๔	๓.๐๖๕	๐.๙๕๘
๖	ครูใช้วิธีสอนแบบเก่า คือ อ่าน เขียน และท่องจำ	๓.๖๑๑	๐.๙๙๓	๓.๔๖๔	๐.๙๒๕
๗	ครูยังทำโทษนักเรียนด้วยวิธีต่าง ๆ	๒.๓๘๕	๐.๙๔๒	๒.๓๕๑	๐.๕๙๑

ที่		โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		(N_1 = ๗๒ คน)		(N_2 = ๑๖๘ คน)	
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2
๘	มีการจัดโควตาให้ครูไปศึกษาต่อชั้นสูงทั้งในและต่างประเทศ	๑.๐๖๔	๐.๓๔๔	๑.๑๑๓	๐.๓๘๖
๙	มีการหมุนเวียนครูสอนนักเรียนให้ทั่วทุกชั้น	๒.๑๕๓	๐.๘๕๐	๒.๕๓๐	๐.๘๘๒
๑๐	มีการจัดให้ครูสอนตามนักเรียนที่เลื่อนชั้นให้สูงขึ้น	๒.๑๕๓	๐.๘๘๘	๒.๒๔๒	๐.๘๕๓
	รวม	๒.๑๔๔	๐.๒๓๔	๒.๑๖๒	๐.๓๔๐
๗. การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน					
๑	ประเมินผลโดยวิธีสอบเก็บคะแนน	๔.๔๓๒	๐.๖๐๔	๓.๘๔๕	๐.๘๒๖
๒	ครูทุกคนรวมออกข้อสอบทุกครั้งที่มีการสอบ	๓.๔๓๒	๑.๓๘๔	๓.๕๑๘	๐.๗๕๐
๓	มีการเก็บคะแนนทุกครั้งที่ทำแบบฝึกหัด	๓.๗๓๘	๑.๐๒๔	๓.๕๔๘	๐.๘๑๐
๔	ครูเข้าใจวิธีการประเมินผลตามหลักสูตรใหม่	๒.๔๓๒	๐.๘๔๓	๒.๒๒๖	๐.๘๘๔
๕	ครูได้รับการอบรมวิธีการประเมินผล	๑.๘๐๖	๑.๑๓๑	๑.๕๐๖	๐.๗๐๘
	รวม	๓.๓๐๐	๐.๖๔๓	๒.๘๒๘	๐.๘๕๑

ตารางแสดงปัญหาการสอนวิชาภาษาจีนของครูใหญ่และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์ เพื่อสอนภาษาจีนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของกับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ

ที่	ปัญหาการสอนภาษาจีน	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		($N_1 = ๗๒$ คน)		($N_2 = ๑๖๘$ คน)	
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2
	ก. <u>วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน</u>				
๑	ครูขาดความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของวิชานี้	๑.๗๓๖	๑.๑๑๓	๒.๗๓๘	๐.๖๕๕
๒	ครูใหญ่ขาดความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของวิชานี้	๑.๗๕๒	๑.๑๐๐	๒.๗๘๖	๐.๗๑๕
๓	รัฐไม่ให้การสนับสนุนการสอนภาษาจีน	๓.๐๕๖	๑.๔๗๒	๓.๒๗๔	๐.๕๒๗
	รวม	๒.๕๒๐	๐.๗๘๕	๒.๕๘๕	๐.๕๗๗
	ข. <u>หลักสูตรวิชาภาษาจีน</u>				
๑	ครูขาดความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	๑.๕๓๑	๐.๘๗๗	๒.๗๓๒	๐.๗๕๓
๒	ครูใหญ่ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	๒.๐๕๒	๑.๐๕๓	๒.๖๕๖	๐.๕๘๒
๓	ครูขาดแหล่งศึกษาค้นคว้าเอกสารและตำรา	๓.๑๖๗	๑.๔๔๔	๓.๓๒๗	๐.๕๘๒
๔	ครูขาดความรู้และเทคนิควิธีในการสอนตามหลักสูตรวิชาภาษาจีน	๒.๑๓๕	๑.๐๒๕	๒.๘๘๗	๐.๗๖๖
๕	หลักสูตรไม่สนองความต้องการของผู้เรียนและสภาพปัจจุบัน	๓.๔๕๘	๑.๐๘๗	๓.๔๕๒	๐.๘๖๐
	รวม	๒.๗๒๖	๐.๗๘๖	๓.๐๕๒	๐.๕๖๕

ที่	ปัญหาการสอนภาษาจีน	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		(N ₁ = ๓๒ คน)		(N ₂ = ๑๖๔ คน)	
		$\bar{X}_1$	S ₁	$\bar{X}_2$	S ₂
	ค. ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน				
๑	โรงเรียนขาดแคลนประมวลการสอนวิชาภาษาจีน	๒.๕๒๘	๐.๘๘๘	๓.๑๔๔	๐.๕๔๖
๒	ครูไม่สามารถสอนตามประมวลการสอนวิชาภาษาจีน	๒.๒๖๔	๑.๐๓๕	๒.๓๐๘	๐.๓๖๑
๓	ไม่มีผู้มีความรู้ในการจัดทำประมวลการสอนอย่างถูกต้อง	๑.๘๓๕	๐.๘๕๕	๓.๐๘๕	๐.๕๔๓
	รวม	๒.๒๒๒	๐.๓๓๕	๒.๕๒๒	๐.๖๓๕
	ง. การวางสอนวิชาภาษาจีน				
๑	การวางสอนจัดไว้ไม่เหมาะสม	๒.๔๐๓	๐.๕๒๔	๒.๓๔๔	๐.๓๘๕
๒	เนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลาที่ได้รับอนุญาต	๒.๕๐๐	๑.๑๓๕	๒.๖๘๕	๑.๐๕๐
๓	ครูใหญ่ขาดความเข้าใจในหลักการจัด - การวางสอนที่ดี	๑.๕๕๖	๐.๘๕๔	๒.๓๔๔	๐.๓๔๐
๔	ขาดครูที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการจัดการวางสอนที่ดี	๑.๕๕๘	๐.๕๐๓	๒.๓๘๐	๐.๔๕๒
	รวม	๑.๕๓๔	๐.๖๐๓	๒.๖๕๑	๐.๖๐๓
	จ. อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน				
๑	ขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน	๒.๔๓๒	๑.๑๔๘	๓.๕๘๓	๐.๘๘๕
๒	ไม่สามารถจัดหาสื่อการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาจีนได้	๓.๐๕๖	๑.๐๘๖	๓.๕๐๐	๐.๘๑๒

ที่	ปัญหาการสอนภาษาจีน	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		(N ₁ = ๓๒ คน)		(N ₂ = ๑๖๔ คน)	
		$\bar{X}_1$	S ₁	$\bar{X}_2$	S ₂
๓	ขาดงบประมาณที่จะสนับสนุนให้การจัดหาสื่อการเรียน	๒.๕๓๑	๑.๒๖๐	๔.๐๓๑	๐.๕๕๔
๔	ขาดผู้มีความสามารถในการซ่อมและสร้างสื่อการเรียน	๒.๔๔๔	๑.๑๔๕	๓.๔๑๕	๑.๐๕๒
	รวม	๒.๕๖๑	๐.๕๓๔	๓.๗๔๒	๐.๗๕๖
ฉ. แบบเรียนวิชาภาษาจีน					
๑	แบบเรียนภาษาจีนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้มีเนื้อหามากเกินไป	๒.๕๓๑	๐.๔๕๓	๒.๔๒๓	๐.๗๕๒
๒	แบบเรียนภาษาจีนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	๓.๑๖๓	๐.๕๕๔	๓.๑๒๕	๐.๔๕๖
๓	ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอน	๓.๕๕๔	๑.๐๖๑	๓.๖๕๕	๐.๗๔๔
๔	ครูขาดความรู้ความเข้าใจในแบบเรียนและตำราเรียนที่ใช้อยู่	๑.๗๕๒	๑.๐๒๐	๒.๔๕๑	๑.๑๐๓
	รวม	๒.๗๑๑	๐.๕๓๖	๓.๑๑๔	๐.๕๑๖
ช. การนิเทศวิชาภาษาจีน					
๑	ครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชาภาษาจีนขาดการสังเกตการสอนของครู	๑.๕๑๓	๐.๕๕๖	๒.๖๑๕	๐.๔๕๔
๒	ครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชาขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครู	๑.๔๗๕	๐.๔๕๕	๒.๖๔๕	๐.๕๕๔
๓	ไม่มีผู้นิเทศการสอนเฉพาะวิชาภาษาจีน	๓.๐๒๔	๑.๕๒๕	๔.๐๐๖	๑.๒๕๐
	รวม	๒.๒๑๓	๐.๕๕๔	๓.๑๖๖	๐.๗๕๔

ที่	ปัญหาการสอนภาษาจีน	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		(N_1 = ๗๒ คน)		(N_2 = ๑๖๔ คน)	
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2
๑	๑. การประเมินผลวิชาภาษาจีน				
๑	ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและ การประเมินผล	๑.๕๕๖	๐.๕๐๒	๒.๔๕๓	๐.๔๕๑
๒	๒. ครูขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบว่า ด้วยการวัดผล	๑.๔๑๗	๐.๔๕๒	๓.๑๖๗	๐.๔๑๖
๓	๓. การวัดผลบางชั้นเรียนขาดการประสานงาน ระหว่างผู้เกี่ยวข้อง	๑.๕๕๒	๐.๔๕๕	๒.๔๑๕	๐.๕๕๒
๔	๔. ครูไม่มีโอกาสวัดผลหรือจัดทำข้อสอบได้ อย่างอิสระ	๑.๕๘๓	๐.๔๕๒	๒.๕๓๖	๐.๔๓๓
๕	๕. โรงเรียนขาดเอกสารคู่มือและวัสดุอุปกรณ์ ในการวัดผลและประเมินผล	๒.๓๗๕	๑.๒๔๓	๓.๕๖๕	๑.๐๓๐
	รวม	๑.๖๕๔	๐.๗๔๔	๒.๕๕๕	๐.๖๕๔

ตารางแสดงความต้องการความช่วยเหลือการสอนภาษาจีนในโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอน
ภาษาจีนที่มีสมาคมหรือมูลนิธิเป็นเจ้าของกับโรงเรียนที่มีเอกชนเป็นเจ้าของ

ที่	ความต้องการความช่วยเหลือ	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		(N ₁ = ๗๒ คน)		(N ₂ = ๑๖๘ คน)	
		$\bar{X}_1$	S ₁	$\bar{X}_2$	S ₂
ก. <u>วัตถุประสงค์ในการสอนภาษาจีน</u>	๑. ต้องการมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและการสอนอย่างชัดเจน	๓.๖๕๓	๑.๕๔๑	๔.๐๐๐	๐.๖๔๓
	๒. ต้องการให้ผู้บริหารมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและการสอน	๓.๙๕๒	๑.๕๐๓	๔.๐๑๒	๐.๘๑๒
	๓. ต้องการให้มีการทบทวนวัตถุประสงค์	๓.๕๓๑	๑.๘๑๑	๔.๒๐๘	๐.๙๓๓
	รวม	๓.๙๔๑	๑.๖๓๕	๔.๐๓๓	๐.๖๔๑
ข. <u>หลักสูตรวิชาภาษาจีน</u>	๑. ต้องการได้รับการอบรมทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชานี้	๓.๗๒๒	๑.๘๕๒	๔.๐๓๑	๐.๕๕๑
	๒. ต้องการให้ สช. ร่วมกับครูช่วยปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพปัจจุบัน	๔.๐๒๘	๐.๕๕๓	๔.๓๑๕	๐.๙๕๕
	๓. ต้องการให้ผู้บริหารช่วยเหลือครูให้มากขึ้น	๓.๕๗๒	๐.๕๔๕	๔.๒๓๔	๐.๕๕๖
	รวม	๓.๕๐๓	๐.๙๐๘	๔.๒๒๐	๐.๖๗๖
ค. <u>ประมวลการสอนวิชาภาษาจีน</u>	๑. ต้องการมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนอย่างถูกต้อง	๓.๙๕๐	๐.๕๑๕	๓.๕๕๒	๐.๖๗๓

ที่	ความต้องการความช่วยเหลือ	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		($N_1 = ๗๒$ คน)		($N_2 = ๑๖๔$ คน)	
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2
๒	ต้องการให้ผู้บริหารสามารถแนะนำการจัดทำแผนการสอนวิชานี้	๓.๖๖๓	๐.๕๕๓	๓.๕๕๔	๐.๓๐๘
๓	ต้องการให้ สช. จัดอบรมเรื่องการจัดทำแผนการสอนที่ถูกต้อง	๓.๓๕๐	๐.๕๔๕	๔.๐๐๓	๐.๕๕๓
๔	ต้องการให้ สช. จัดทำคู่มือในการจัดกิจกรรมการสอน	๔.๐๔๒	๑.๑๓๑	๔.๑๔๓	๑.๐๔๐
	รวม	๓.๘๐๒	๐.๖๓๔	๔.๐๔๑	๐.๓๐๕
ง. <u>การวางสอนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ต้องการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำตารางสอน	๓.๔๕๔	๑.๐๘๓	๓.๓๓๔	๑.๐๔๕
๒	ต้องการให้ผู้บริหารจัดทำตารางสอนโดยยืดหยุ่นได้	๓.๕๒๔	๑.๑๖๒	๓.๓๓๔	๐.๖๖๓
	รวม	๓.๔๙๓	๑.๐๖๖	๓.๓๕๖	๐.๕๐๕
จ. <u>อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาจีน</u>					
๑	ต้องการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำสื่อการเรียนวิชาภาษาจีน	๓.๘๓๕	๐.๕๖๓	๓.๕๓๔	๐.๖๖๓
๒	ต้องการให้ สช. จัดอบรมการจัดทำและใช้สื่อการเรียน	๓.๘๐๖	๐.๕๕๕	๔.๑๐๑	๐.๕๕๔
๓	ต้องการให้มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบและซ่อมสร้างสื่อการเรียนโดยเฉพาะ	๓.๕๕๖	๑.๑๔๕	๓.๖๖๓	๑.๐๕๕

ที่	ความต้องการความช่วยเหลือ	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		(N_1 = ๗๒ คน)		(N_2 = ๑๒๔ คน)	
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2
	ฉ. <u>แบบเรียนวิชาภาษาจีน</u>				
๑	ต้องการที่จะใช้แบบเรียนที่ใช้อยู่ปัจจุบัน ซึ่งเหมาะสมอยู่แล้วสอนต่อไป	๒.๖๔๑	๐.๕๓๒	๓.๒๑๔	๑.๐๑๐
๒	ต้องการให้ สช.ปรับปรุงแบบเรียนให้ เหมาะสมกับผู้เรียนมากขึ้น	๓.๘๔๓	๑.๐๓๐	๓.๘๕๓	๐.๖๓๘
๓	ต้องการให้ผู้บริหารจัดหาหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบและคู่มือครู	๓.๕๘๖	๐.๗๖๐	๓.๕๔๖	๐.๖๐๒
๔	ต้องการจัดหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ใน ห้องสมุด	๓.๕๓๒	๑.๐๐๓	๓.๕๐๕	๐.๕๓๑
	รวม	๓.๖๒๑	๓.๔๘๐	๓.๗๓๕	๐.๓๔๓
	ช. <u>การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีน</u>				
๑	ต้องการให้ครูใหญ่นิเทศการสอนบ้าง	๓.๕๕๓	๐.๘๖๓	๓.๒๕๒	๐.๘๕๐
๒	ต้องการให้ศึกษานิเทศก์แนะนำการจัดการ เรียนการสอนที่เหมาะสม	๓.๔๕๘	๑.๐๒๐	๓.๕๓๓	๑.๑๒๕
๓	ต้องการจัดหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ใน ห้องสมุด	๓.๖๑๐	๐.๘๑๕	๓.๓๕๕	๑.๐๕๖
	รวม	๓.๕๕๕	๐.๗๒๕	๓.๓๖๒	๐.๖๕๐
	ฅ. <u>การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาจีน</u>				
๑	ต้องการได้รับการอบรมวิธีการวัดผล การเรียนการสอน	๓.๒๖๔	๐.๕๖๔	๔.๐๓๓	๐.๗๖๖

ที่	ความต้องการความช่วยเหลือ	โรงเรียนของสมาคม		โรงเรียนของเอกชน	
		($N_1 = ๓๒$ คน)		($N_2 = ๑๖๔$ คน)	
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2
๒	ต้องการเอกสารและเครื่องมือประกอบการ วัดผลอย่างเพียงพอ	๓.๓๓๘	๐.๕๕๓	๔.๑๕๕	๐.๘๒๖
๓	ต้องการให้ สช. สร้างแบบทดสอบมาตรฐาน วิชาภาษาจีนไว้เป็นแหล่งกลาง	๓.๔๓๒	๑.๑๑๓	๔.๐๖๐	๑.๑๓๖
	รวม	๓.๕๐๔	๐.๘๕๒	๔.๐๓๒	๐.๙๓๓